

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Український Народний Союз, видавець „Свободи“, святкує своє 125 річчя

Рік 126, ЧИСЛО 30, П'ЯТНИЦЯ, 26 ЛИПНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 30, FRIDAY, JULY 26, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Кого ж українці обрали?

Петро Часто

21 липня Україна обрала нову Верховну Раду. Це вже буде її 9-те скликання. Правду про діяльність Ради 8-го скликання довідаємося колись з історії українського парламентаризму. Але вже й тепер можна сказати, що за кількістю цінних законів цей депутатський склад був найпродуктивнішим за всі роки незалежності. І водночас – найбільш критикованим, найжорстокіше дискредитованим в очах спільноти. В самій сесійній залі розпаношувалися вороги проукраїнсько-проєвропейського курсу, поза парламентськими стінами цей курс методично шельмувався з олігархічних телеканалів і газет.

Вже насамкінець Президент Володимир Зеленський додав негарну плямку до репутації Верховної Ради. 16 липня, тобто вже після офіційного закриття останньої сесії, він запропонував депутатам зібратися 18 липня, аби ухвалити три, на його думку, невідкладні законопроекти. Речник парламенту Андрій Парубій, покликавшись на відповідний закон, пояснив, чому це неможливо. А у відповідь вся країна ще раз почула, яка недолуга, лінива, недисциплінована оця Верховна Рада.

Насправді проблема тут глибша, ніж просто несправедливе ставлення до найвищого законодавчого органу. Те, що В. Зеленський виступає тут суддею для депутатів, дозволяє припустити, що таким самим одноосібним чином він схоже керувати новою парламентською більшістю, запрограмувавши її на безумовну і шкідливу для суспільства слухняність.

Вибори відбувалися за старою системою: 225 депутатських місць утворюється за партійними списками, стільки ж мало б бути від мажоритарних округів, насправді від них обрано тільки 199 кандидатів, оскільки 26 виборчих округів залишаються на окупованих Росією територіях Криму і Донбасу.

Ті партійні списки все ще пропонують „кота в мішку“, бо не дають виборцеві змоги зорієнтуватися щодо кандидатів та їхніх програм. 11 липня парламент нарешті спромігся ухвалити новий „Виборчий кодекс“, узаконивши відкриті списки, однак, він набуде чинності лише з 1 грудня 2023 року. Законопроект обговорювався у поспіху і нервах, далеко не всі поправки було враховано, незмінним залишився 5-відс. поріг проходження в парламент, і це зле: утримувані олігархами великі партії не зацікавлені допускати до управління країною представників якнайширших верств населення.

Президент В. Зеленський знав, що чинить: дочасно припиняючи повноваження Верховної Ради 8-го скликання, він правильно розрахував, що великою мірою збережеться безпрецедентна прихильність, виявлена спільнотою до нього під час президентської кампанії. Якби парламентські вибори відбулися відразу після інавгурації, партія „Слуга народу“, дуже ймовірно, дістала б таку саму майже 75-відс. підтримку.

Але ще ймовірніше, що у випадку чергових

(Закінчення на стор. 15)

ЦВК опрацювала 99.54 відс. електронних протоколів

Підсумки виборів народних депутатів України

КИЇВ. – Станом на 24 липня Центральна виборча комісія (ЦВК) опрацювала 99.54 відс. електронних протоколів щодо підсумків голосування у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України. Згідно з цими результатами, за партію „Слуга народу“ проголосували 43.17 відс. виборців (254 депутати).

„Опозиційна платформа – За життя“ набирає 13.01 відс. (43 депутати), „Батьківщина“ – 8.18 відс. (26 депутатів), „Європейська солідарність“ – 8.11 відс. (25 депутатів), „Голос“ – 5.83 відс. (20 депутатів).

Решта партій не долає проходного п'ятивідсоткового бар'єра і не проходить до Верховної Ради. Так, у Радикальної партії Олега Ляшка 4.01 відс., у партії „Сила і честь“ – 3.82 відс., „Опозиційного блоку“ – 3.02 відс. голосів.

ЦВК має встановити та ого-

(Закінчення на стор. 13)

Підраховано 99.54% бюлетенів; мажоритарні округи 199

Партія	Голоси	Місця за списком	Місця по маж.	Разом
Слуга народу	43.17%	124	130	254
ОПЗЖ	13.01%	37	6	43
Батьківщина	8.18%	24	2	26
ЕС	8.11%	23	2	25
Голос	5.83%	17	3	20
Інші партії			10	10
Самовисуванці			46	46

РОЗПОДІЛ МІСЦЬ У РАДІ

(225 ЗА СПИСКАМИ ПАРТІЙ, 199 ПО МАЖОРИТАРЦІ, 26 ВАКАНТНІ)

ПОПЕРЕДНЬО ВИЗНАЧЕНІ: 424

(Графіка: Українська правда)

ЗАЯВА УККА

Україна доводить свою відданість демократії

Український Конгресовий Комітет Америки 23 липня надіслав з Києва заяву про парламентські вибори в Україні.

Місія міжнародних спостерігачів (ММС) за виборами, яка спостерігала за виборами в кожному регіоні України, а також у дипломатичних представництвах у США, стверджує: Парламентські вибори 21 липня відповідали міжнародним стандартам вільних і чесних виборів, які точно відображають волю електорату.

Нашим основним ресурсом на парламентських виборах були короткострокові спостерігачі УККА, які оцінювали процес голосування у день виборів. Методологія спостереження за виборами, якою користувався кожний наш спостерігач, спрямована на досягнення загальної картини у день виборів в Україні. Після ознайомлення з унікальною електронною інформацією з анкет, які заповнювали спостерігачі УККА, вдалося скласти загальний профіль діяльності виборчих дільниць у всій країні та дипломатичних представництвах, і ми змогли зробити висновок на основі нашої колективної роботи.

Під час відвідин 150 виборчих дільниць у день виборів, ММС УККА засвідчила такі незначні порушення: нездатність кількох

ДВК [Дільничних виборчих комісій] відкрити виборчу дільницю о 8:00 ранку, як того вимагає закон, і в кількох дільницях інформація для виборців була неправильно або неповною. І, як повідомлялося на всіх попередніх спостережних місіях УККА, фізичний доступ до виборчих дільниць залишається проблематичним. Спостерігачі УККА відзначили, що доступ до 13 відс. виборчих дільниць був ускладненим.

Таким чином, незважаючи на незначні виявлені порушення, які не мають системного характеру, 32 зареєстрованих міжнародних спостерігачів за виборами до Верховної ради України повідомили, що процес голосування було проведено мирним і демократичним шляхом і відповідно до міжнародних демократичних стандартів – 93 відс. наших спостерігачів оцінили вибори добре або дуже добре.

Більше того, хоча лише 49.84 відс. виборців взяли участь у голосуванні 21 липня, що значно менше за кількість виборців, які голосували під час нещодавніх президентських виборів

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Призначені нові послы в Україні

Київ. – 17 липня 2019 року заступник Міністра закордонних справ України з питань європейської інтеграції Олена Зеркаль прийняла вірчі грамоти від новопризначеного Посла Республіки Словенія в Україні Томажа Менціна. Під час зустрічі співрозмовники відзначили позитивну динаміку двосторонніх контактів та висловили взаємну зацікавленість до подальшого поглиблення українсько-словенського співробітництва, зокрема у торговельно-економічній сфері. Було висловлено вдячність Словенії за підтримку суверенітету та територіальної цілісності України, у тому числі на рівні міжнародних організацій. 19 липня О. Зеркаль прийняла вірчі грамоти від новопризначеного Посла Німеччини в Україні Анки Фельдгузен. У ході зустрічі було відзначено динамічний характер двостороннього співробітництва між Україною та Німеччиною, наголошувалося на вагомій практичній допомозі Німеччини у здійсненні реформ в Україні. Позитивно відзначено стале зростання торговельно-економічних відносин та інвестиційного співробітництва. (Міністерство закордонних справ України)

■ У Києві їздити небезпечно

Київ. – За перше півріччя в столиці зареєстровано 19,221 шляхову пригоду, з них 1,023 – з потерпілими. Переважають зіткнення двох і більше авт (75 відс.), 16 відс. – наїзд на транспортний засіб, що стоїть, та 6 відс. – наїзд на перешкоду. Наїзд на пішохода – 2.5 відс., наїзд на велосипедиста – 0.3 відс. Найчастіше аварії стаються по п'ятницях, коли спостерігається збільшений автомобільний потік у напрямку виїзду з міста. Найменше автопригод стається у вихідні дні. Основними причинами, за даними поліції, є порушення правил маневрування, недодержання відстані та перевищення швидкості. У пригодах з потерпілими слід додати аварії через керування в стані сп'яніння та порушення правил проїзду перехресть. За перше півріччя столичні патрулі притягнули до адміністративної відповідальності 6,083 водіїв за керування транспортними засобами в стані сп'яніння. (Патрульна поліція Києва)

■ Газ не подешевшав

Київ. – 20 липня Шостий апеляційний суд, який за позовом провідника „Батьківщини“ Юлії Тимошенко скасував постанову уряду, що запроваджувала граничні ціни на газ. Насправді це призвело до підвищення тарифів. Директор департаменту з енергоефективності „Нафтогазу“ Олексій Хабатюк заявив, що за рішенням суду гранична ціна природного газу зросла, запропонував „подякувати“ Ю. Тимошенко за цю „історичну перемогу“ і порадив українцям „молитися, щоб Верховний суд скасував це рішення“. 22 квітня уряд та „Нафтогаз“ узгодили рішення знизити ціни на газ для населення з 1 травня до 8,247 грн. за 1,000 кубометрів газу. Водночас, відповідно до домовленостей України з Міжнародним Валютним Фондом, з 1 травня ціна на газ для населення мала зрости до 9,850 грн. за 1,000 кубометрів. („Укрінформ“)

■ Зріс імпорт огірків і помідорів

Київ. – Імпорт огірків в Україну за перше півріччя року зріс на 38 відс. до 7,000 тонн і помідорів на 15 відс. до 55 тис. тонн порівняно з аналогічним періодом торік. Про це повідомила 19 липня Українська плодоовочева асоціація. Імпорт огірків і помідорів став рекордним за останнє десятиріччя. У той же час, експорт овочів закритого ґрунту продовжує знижуватися. Поставки помідорів за кордон з початку року становлять всього 970 тонн, що втричі менше, ніж у минулому сезоні. Експорт огірків також зменшився майже в два рази у порівнянні з 2018 роком і за шість місяців поточного року склав 1,300 тонн. Така тенденція пояснюється тим, що Україна довгий період була орієнтована на російський ринок, який після загострення політичної ситуації між країнами став недоступним. Основними імпортерами помідорів та огірків залишаються Білорусь та Польща. („Укрінформ“)

НЕДОБРОСУСІДСТВО

Стратегія Путіна на українських виборах

Борис Соколов
(12 липня)

В інтерв'ю газеті італійській газеті „Корр'єре делла Сера“ Володимира Путіна запитали: „З обранням Володимира Зеленського на посаду Президента України багато хто очікував відлиги у відносинах з Москвою, на те, щоб прийти до швидкого врегулювання конфлікту на Донбасі і налагодження конструктивного діалогу. Чи можливо це?“

Відповідаючи, В. Путін знову, вже вкотре, перерахував основні пункти необхідної для Кремля української капітуляції: „Так, можливо, якщо Володимир Зеленський почне виконувати свої передвиборні обіцянки, в тому числі вступить в прямі контакти зі своїми співгромадянами в Донбасі, перестане називати їх сепаратистами. Якщо українська влада буде виконувати мінські угоди, а не ігнорувати їх. Насильницька українізація, заборони на використання рідної для мільйонів громадян України російської мови, включаючи викладання на ньому в вузах і школах, розгул неонацизму, громадянський конфлікт на південному сході країни, спроби колишньої влади зруйнувати крихкий міжконфесійний мир – це лише мала частина непривабливого „багажу“, з яким доведеться розбиратися новому президентові. Тому повторю: громадяни України чекають від Володимира Зеленського та його команди не декларацій, а реальних дій, швидких змін на краще. І звичайно, київська влада повинна нарешті зрозуміти, що загальним інтересам відповідає не конфронтація між Росією і Україною, а розвиток прагматичного співробітництва

на основі довіри і взаєморозуміння. Ми до цього готові“.

Таким чином, від президента України вимагають фактично визнати луганську і донецьку „народні республіки“ і вступити з ними в прямі переговори про те, щоб вони, де факто залишаючись під протекторатом Росії, де юре повернулися б в Україну, щоб не тільки надійно ब्लюкувати українське прагнення до євроатлантичної інтеграції, а й звільнять Москву від тягара соціальних виплат жителям окупованої частини Донбасу. Регіон застосування української мови повинен звужитися до західних областей, Галичини і Волині (але не Закарпаття). А ще треба б скасувати томос про автокефалію Православної Церкви України. Правда, як це може зробити В. Зеленський, навіть якби він хотів ліквідувати томос, абсолютно незрозуміло. Адже в Україні всі релігії відокремлені від держави. І ось після виконання всіх зобов'язань може бути нібито прагматична співпраця в плані постачань російських енергоносіїв і транзиту через Україну російського газу.

Про те ж В. Путін говорив і в антукраїнському фільмі Олівера Стівна „У боротьбі за Україну“, який реклямує партію Віктора Медведчука. Він пригрозив Україні: „Зближення неминуче. У всякому разі, неминуче будівництво нормальних, дружніх, а б навіть сказав більш ніж дружніх, союзницьких взаємин“.

Не дивно, що В. Зеленському довелося повністю повторити дипломатію Петра Порошенка і закликати В. Путіна зустрітися в Мінську в розширеному нормандському форматі з учас-

(Закінчення на стор. 14)

ПРОБЛЕМИ МЕНШИН

Чи матимуть закарпатські угорці свого депутата у Верховній Раді?

Олександр Гаврош
(18 липня)

Однією з інтриг дочасних парламентських виборів на Закарпатті є угорський мандат. Безпрецедентна активність Будапешту напередодні голосування викликала вже навіть засторогу Міністерства закордонних справ, яке мало відповідну розмову з угорським послом. Лише за останні дні провідник закарпатських угорців Василь Брензович зустрівся з Прем'єр-міністром Віктором Орбаном в Будапешті, а на Закарпаття приїхали керівник його апарату Гергелі Гуляш та Міністер закордонних справ Угорщини Петер Сярто. На цю візиту гостро відреагували в Міністерстві закордонних справ України, назвавши його „неприпустимою практикою“.

Що ж такого важливого відбувається в цій найменшій угорській діаспорі з-поміж решти сусідів Угорщини? Відповідь очевидна: вибори до українського парламенту, після яких угорська меншина може опинитися без свого депутата. Добре організована і мобілізована, вона на виборах у незалежній Україні майже завжди мала свого посланця на владних київських пагорбах. Берегівський округ, де угорці склали більшість, гарантовано давав їм свого депутата на мажоритарних виборах. У 1994 році перемогу тут здобув Михайло Товт, у 1998-му – Міклош Ковач, у 2002-му – Іштван Гайдош. У 2006 та 2007 роках за часів президенства Віктора Ющенка вибори в Україні проводилися лише за партійними списками, внаслідок чого угорці свого представника не отримали.

Зате коли у часи Віктора Януковича повернули змішану пропорційно-мажоритарну систему, змінили і межі округів на Закарпатті. Замість Берегівського округу виник Виноградівський, де угорці вже складають не більшість, а меншість, хоча й значну. Сама ж угорська меншина нині розподілена поміж трьома округами – Ужгородським, Мукачівським і Виноградівським. (Невеличка частина угорців є ще в Хустському та Тячівському округах).

М. Ковач, тодішній голова Партії угорців

України, спробував поборотися за мандат у 2012 році на Виноградівському окрузі і виявився лише третім з 10 відс. голосів. Перше місце тоді здобув регіонал Іван Бушко з 41 відс., а друге – представник „Єдиного центру“ Іван Балоба з 36 відс.

У 2014 році в цьому окрузі впевнено переміг Іван Балоба з 44 відс. голосів, а угорець Іштван Петрушка, який кандидував від „Народного фронту“, був лише третім, з 15 відс.

Однак, на попередніх виборах угорську меншину порятували партійні списки. У 2012 році від Партії Регіонів депутатом став І. Гайдош, а в 2014 році, від Блюку Петра Порошенка, – В. Брензович. Тобто після всіх парламентських перегонів, за винятком 2006-2007 років, угорці отримували свого представника в українському парламенті.

Але на виборах 2019 року закарпатським угорцям не вдалося домовитися з провідними політичними силами про свого представника у прохідній частині. В. Брензович пояснює це „токсичністю“ угорського питання в Україні. За останні роки через актиукраїнську риторіку Будапешту та відповідні заяви угорської меншини українська громадськість значно різкіше стала ставитися до них. Внаслідок угорцям не вдалося нав'язати партнерських стосунків з провідниками парламентських перегонів. Окрім іншого, за словами В. Брензовича, в Україні нема політичної сили, яка б відповідала устремлінням закарпатських угорців. Позиція з мовного і національного питання у них однакова з проросійськими силами, однак, не збігається з європейським вектором та курсом в НАТО, на який орієнтуються угорці. Відповідно не має спільності й із патріотичними українськими силами, які виступають за європейську інтеграцію, але й за посилення українськості України.

Таким чином угорські партії не мають ідеологічного партнера на загальнонаціональному рівні, що, зрештою, на тлі затяжної кризи у стосунках Києва і Будапешту, й привело до втрати прохідного місця бодай у партійному списку.

(Закінчення на стор. 14)

АНАЛІТИКА

Після зради в ПАРЕ у Страсбурзі є перемога в Люксембурзі

Голосування 8 липня під час пленарної сесії Парламентської Асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі 8 липня. (Фото: ПА ОБСЕ)

Укрінформ

28-ма щорічна сесія Парламентської Асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ) стала справжнім „холодним душем” для російських депутатів, які лише днями відсвяткували своє безумовне повернення в іншу міжпарламентську організацію – Парламентську Асамблею Ради Європи (ПАРЕ).

У Люксембурзі, де й засідала 4-8 липня ПА ОБСЕ, російський депутатський десант висадився майже в тому ж складі, що й у Страсбурзі. І з тим же настроєм – без нас ніяк, Європа нас чекає, втомивши від України очевидна. Втім, на росіян чекало гірке розчарування, цілий букет політичних поразок у вигляді резолюцій і нагадування, що вони – агресор, і не лише щодо України.

За результатами сесії ПА ОБСЕ була прийнята Люксембурзька декларація, в основу якої лягли всі резолюції, схвалені трьома комітетами. Структурно текст декларації можна розділити на три глави (три основні „профільні” резолюції кожного комітету, створені на основі відповідних звітів головних доповідачів), а також резолюції, які були подані як так звані „додаткові пункти” до основного порядку денного сесії й прийняті у відповідних комітетах згідно з тематикою.

Укрінформ пропонує оглянути основні антиросійські моменти Люксембурзької декларації.

Росія винна у порушенні угод

Глава I (в основі – „профільна” резолюція [першого] комітету з політичних питань та безпеки) Люксембурзької декларації містить положення про те, що саме Росія істотно порушила свої зобов'язання за Договором про ліквідацію ракет середньої й малої дальності (ДРСМД), що й призвело до краху режиму ДРСМД.

Крім того, ПА ОБСЕ заявила, що недотримання Росією своїх зобов'язань призвело до „загальної деградації взаємозалежної архітектури угод про контроль над озброєннями та заходів зміцнення довіри і транспарентності, включаючи Договір про відкрите небо, Договір про скорочення звичайних збройних сил у Європі й Віденський документ”.

Росія, забери війська з Молдови

У цій же главі I парламентарії країн-учасниць ОБСЕ висловилися і з приводу Придністровського врегулювання, а точніше, щодо причини, яка гальмує весь мирний процес.

Так, ПА ОБСЕ заявила про „необхідність забезпечення повного виведення збройних сил і запасів боєприпасів Російської Федерації з території Республіки Молдова і перетворення нинішньої операції з підтримання миру на міжнародну цивільну місію”.

Крім того, у документі звучить заклик до сторін конфлікту на пострадянському просторі вступити в переговори „сумлінно, без попередніх умов з метою досягнення всеосяжного і міцного миру при повній повазі суверенітету, територіальної цілісності й непорушності міжнародно визнаних кордонів Грузії, України, Азербайджану, Республіки Молдова”.

Виконання Мінських домовленостей

Одні з найбільш запеклих дебатів в першому комітеті розгорнулися навколо пункту проекту резолюції, що стосувався російської агресії проти України.

Запропонований основним доповідачем комітету Аланом Фарелом (Ірландія) пункт звучав наступним чином: „Парламентська Асамблея ОБСЕ... закликає припинити військові дії у східній Україні, здійснити повне виведення великокаліберного озброєння всіма сторонами, негайно покласти край застосуванню протипіхотних мін та збільшити внесок у зусилля з розмінування, забезпечити деокупацію Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, виведення російських збройних сил з української території та всеосяжне врегулювання конфлікту на основі Мінських домовленостей, зокрема, визначених ними зобов'язань, які не були виконані Російською Федерацією”.

Російська сторона виступила із поправкою, запропонувавши усунути з тексту документу все, що слідує після слова „розмінування”. Тобто, ключові моменти цього пункту резолюції – про необхідність забезпечення деокупації Криму та виведення російських збройних сил із української території, а також заклик до РФ виконати свої зобов'язання в рамках Мінських домовленостей, які вона не виконує.

За пом'якшення різкого тону резолюції, де просто констатувалися реалії, також виступив один із депутатів від Швейцарії, згадуючи паралельно про неутральний статус своєї країни.

„У моїй країні люди вмирають. І ми не повинні стримуватися, щоб присоромити агресора, тут, на цій Асамблеї. Ми не повинні намагатися шукати неутральну мову. Ми маємо засудити тих, хто веде війну проти моєї країни”, – відповіла втім „неутральному” депутатіві

(Продовження на стор. 10)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Українець здійснив рекордну подорож

ЧОРНОМОРСЬК, Одеська область. – Український підприємець Артемій Сурін завершив 21 липня навколосвітню мандрівку без авіоперелетів, що тривала 280 діб. Морський пором „Грейсвальд”, на якому А. Сурін вирушив з грузинського міста Батумі прибув до порту Чорноморськ, де після прикордонної і митної контролю генеральний директор Книги рекордів України Ганна Крисюк зареєструвала рекорд. Український мандрівник вів відеозаписи з використанням безпілота на всіх шести континентах, де перебував. А. Сурін уперше в історії України здійснив навколосвітню подорож за канонами Лондонського королівського географічного товариства: він побував на всіх континентах, жодного разу не вдавшись до авіоперелету. („Укрінформ”)

■ Стали на захист міста

КРИВИЙ РІГ. – 20-21 липня на територію підприємства „АрселорМіттал Кривий Ріг” були допущені 18 представників Служби Безпеки України (СБУ), спеціаліст Державної служби з надзвичайних ситуацій та Центральної інспекції з ядерної та радіаційної безпеки для проведення обшуку машини безперервного лиття заготовок. Вони вилучили копії всіх документів по цьому обладнанню і почали перевірку з контролю іонізаційного випромінювання. Це одне з найбільших металургійних підприємств в Україні наразі є провідником із забруднення повітря у місті та області. Президент України Володимир Зеленський, перебуваючи з робочою поїзкою на Дніпропетровщині, провів у Кривому Розі нараду, присвячену проблемам природоохоронної діяльності та екологічної ситуації в місті. Під час цієї наради він запропонував „АрселорМіттал” „фінансово вибачитися” перед хворими людьми. Компанія утворена в 2006 році шляхом злиття люксембурзької компанії „Arcelor” та індійської „Mittal Steel”, що належить індійському підприємцю Лакшмі Мітталеві. Виробничі потужності підприємства розраховані на щорічний випуск понад 6 млн. тонн прокату, близько 7 млн. тонн сталі та понад 6.7 млн. тонн чавуну. Основними ринками збуту металопродукції підприємства є країни Близького Сходу, Африки та Європи. („Укрінформ”)

■ В Одесі відбувся кінофестиваль

ОДЕСА. – 20 липня, в Оперному театрі оголосили переможців 10-го Одеського кінофестивалю в номінаціях міжнародної конкурсної програми. Володарями першої нагороди цього року стали фільми „Додому” Нарімана Алієва і „А потім ми танцювали” грузинського режисера Левана Акіна. Фільм „Додому” розповідає історію кримського татарина Мустафи, в якого внаслідок військових дій на сході України помер старший син, якого він вирішив поховати в Криму. Фільм вперше представили на 72-му Канському кінофестивалі, де його зустрічали гучними оплесками. Стрічка Л. Акіна показує середовище традиційних грузинських танців. Перемогли в національному конкурсі кінофестивалю стрічка „Тато – мамин брат” режисера Вадима Ількова і трагікомедія Антоніо Лукіча „Мої думки тихі”. Одеський кінофестиваль відбувся 12-20 липня. За цей час глядачі побачили близько 100 фільмів з 40 країн світу. (BBC)

■ Не обрані до Верховної Ради

КИЇВ. – У новій Верховній Раді не буде багатьох політиків-„важковаговиків”, без яких складно було увести парламент в останні десятиріччя. Сергій Ківалов, Володимир Литвин, В'ячеслав Богуслаєв, Костянтин Жеваго, які десятиріччя ми сиділи у Верховній Раді ще з часів Леоніда Кучми, Віктора Ющенка та Віктора Януковича, вважались там беззастережними авторитетами, як в негативному, так і позитивному сенсах. Їхні регіони журналісти відверто називали „вотчинами”, де ці люди мали колосальний вплив. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Таємниця досі не розкрита

БОСТОН. — Аварія на острові Чапаквидик 18 липня 1969 року продовжує захоплювати й розстроювати думки багатьох осіб. Тієї ночі авто сенатора Едварда Кеннеді з'їхало з вузького містка в ставок і 28-літня пасажирка Мері-Джо Копекні загинула, але сенатор повідомив поліцію про цей випадок аж через 10 годин. Через 50 років після цієї трагедії агенція „Асоційтед Прес“ провела інтерв'ю з 79-літнім Леслі Леландом, котрий був молодим фармацевтом на острові в той час. Він очолював лаву присяжних, яка мала вирішити, чи є досить доказів, щоб винести кримінальне звинувачення. Однак, суддя не дозволив членам журі викликати свідків, які були на прийнятті перед аварією, щоб встановити, чи сенатор був на підпитку. Також суддя не дозволив їм оглянути ключові документи. Е. Кеннеді признався до залишення місця аварії і отримав завішений вирок двох місяців тюрми. Він залишився сенатором ще на 40 років аж до своєї смерті. Родина М.-Дж. Копекні вшановує її пам'ять, надаючи стипендії її імені здібним студентам. („Associated Press“)

■ Чи є криза на кордоні з Мексикою?

КЕЙМБРИДЖ, Масахусетс. — Результати опитування громадської думки, проведеного спільним проектом відомої компанії Геріс і Центром американських політичних досліджень при Гарвардському університеті, були оприлюднені 1 липня. Вони вказують, що 62 відс. респондентів вважають, що є криза з нелегальними емігрантами на кордоні США-Мексико. З цієї думкою згодні 69 відс. республіканців, 61 відс. демократів і 57 відс. незалежних виборців. Також 52 відс. респондентів схвалюють рішення Президента Дональда Трампа проголосити надзвичайний стан на кордоні. З цієї думкою згодні 84 відс. республіканців, 51 відс. незалежних і 26 відс. демократів. („harvardharrispoll.com“)

■ Оновили закон про зброю

БЕРКЛІ-ГАЙТС, Нью-Джерсі. — Губернатор Нью-Джерсі Фил Мирфі 16 липня підписав новий закон щодо вогнепальної зброї. Церемонія відбулася в середній школі в Берклі Гайтс в присутності Головного прокурора стейту Гурбіра Грейвола, урядовців та представників груп, які вимагають більшої контролю над вогнепальною зброєю. Закон вимагає, щоб продавці цієї зброї також продавали так звані „smart guns“ – зброю, яку можуть вживати лиш уповноважені особи. Закон також вимагає, щоб стейт запровадив для продавців обов'язкові курси для запобігання самогубства. („Associated Press“)

■ Прокурор проти смертної кари

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Головний прокурор Філядельфії Лері Креснер оголосив на прес-конференції 16 липня, що його бюро звернулося з формальним проханням до Верховного суду Пенсильванії, щоб скасувати кару смерті, тому що її накладають „довільно, з расовим упередженням та дискримінацією проти бідних“. Однак, бюро Головного прокурора Пенсильванії сказало, що ця справа має вирішуватися в стейтській легіслатурі, а не в судах. На запитання, як він ставиться до засудження до смертної кари вбивць поліцаїв, Л. Креснер відповів, що комітет в його бюрі розглядає апеляції таких вбивців. („The Philadelphia Inquirer“)

■ Не святкуватимуть День Джеферсона

ШАРЛОТСВИЛ, Вірджинія. — Шарлотсвил більше не святкуватиме день народження Томаса Джеферсона (13 квітня), який десятиліттями був офіційним міським святом. Міська рада вирішила 1 липня, що не буде святкувати день Т. Джеферсона, одного із засновників США, тому що він був рабовласником. Натомість святкуватимуть 3 березня – День визволення й свободи, коли Армія США прибула до міста у 1865 році під час Громадянської війни. Т. Джеферсон був третім президентом країни, автором Деклярації Незалежності і засновником Університету Вірджинії. („Associated Press“)

УКРАЇНА В НЕБЕЗПЕЦІ

Хто веде Україну до капітуляції

Андрій Пionтковський
(13 липня)

Для мене найбільш значущою подією червневого саміту G20 була заява Володимира Путіна на його прес-конференції з російськими журналістами про те, що Україна фактично визнала: інцидент у Керченській протоці був провокацією з боку Києва. Цю фразу В. Путін виголосив приблизно опівдні в Осаці 29 червня.

Минуло понад пів місяця. Ніякого спростування з боку Володимира Зеленського цього твердження, що змінює все в розумінні війни України та Росії і в ставленні до неї світу, не було. Та й як воно могло прозвучати, якщо В. Путін повторив формулу самого В. Зеленського? Згадайте драматичну сцену „дебатів“ на стадіоні, коли В. Зеленський звинуватив свого опонента Петра Порошенка: „Ви послали українських моряків на смерть заради того, щоб запровадити воєнний стан і скасувати вибори“. В. Путін повторив брехню В. Зеленського навіть у менш жорсткій формі, ніж сам В. Зеленський.

Більш того, В. Зеленський відверто виступив на стороні кремлівських агресорів у своєму конфлікті з українським Міністерством закордонних справ з приводу захоплених українських моряків. В. Путін, не виключено, планує завершити цей конфлікт, за день-два до виборів повернувши моряків Вікторові Медведчукові або В. Зеленському – політикам, що визнали провину України.

Вся передвиборна кампанія В. Зеленського побудована на його позиціонуванні себе як кандидата „партії миру“, яка бореться з якоюсь партією війни. Тим самим п'ять з половиною років героїчного опору української держави російській агресії оголошувалися війною, розв'язаною Україною. Ця кремлівська брехня впроваджується зараз в українську свідомість українськими телевізійними каналами, які контролюються або В. Медведчуком, або близькими йому за духом олігархами. Включаючи Ігоря Коломойського, який має величезний вплив на В. Зеленського та його найближче оточення.

Українцям цілеспрямовано накидають дві ідеї. Перша: всі попередні п'ять років в Україні при владі була кровожерна „партія війни“, а зараз ви повинні голосувати за гуманну „партію миру“. Друга: те, що відбувається в Україні, – це не агресія Росії проти України, а внутрішній конфлікт, який українці повинні вирішити між собою. Цей дискурс – „альфа і омега“ російської політичної пропаганди, ядро її інформаційної війни проти України, в якій на сторону ворога перейшли захоплені ним українські засоби масової інформації.

Жертві агресії нав'язується комплекс провини за опір. В останній своїй пораді для президента України І. Коломойський додав ще одну кремлівську тезу – про зацікавленість США в розпалюванні громадянської війни в Україні для обґрунтування своїх антикремлівських санкцій.

Торжествуюче „Україна визнала!“ В. Путіна на G20 – це зачитаний ним акт капітуляції України в інформаційній війні з Росією. Свою інформаційну та психологічну перемогу Кремль поспішає перетворити в повномаштабний політичний реванш – привести в Раду капітулянтську більшість.

В Україні є капітулянтська прокремлівська меншість (може, до 20 відс.), але їй ніколи не вдалося б прийти до влади без створення „колективного Зеленського“. Інформація, яку ми отримуємо про людей, внесених командою В. Зеленського як в мажоритарні, так і в партійні списки, підтверджує, що вони не мітичні „слуги народу“, але або слуги І. Коломойського та інших олігархів, або прями кремлівські симпатки. В результаті може реалізуватися, здавалося б, неймовірна математична комбінація – капітулянтська меншість населення України буде представлена в Раді більшістю депутатів. Цю більшість створить невиразна партія невідомих „слуг“ плюс відверто проросійська партія Медведчука-Бойка-Рабиновича.

Всі відверті капітулянти, які голосували в першому турі президентських виборів за Юрія

Бойка (і В.Медведчука), дисципліновано проголосували в другому турі за В. Зеленського. Але крім того, за нього голосували дуже багато патріотів України, які були незадоволені результатами попередньої влади в економічній політиці і в боротьбі з корупцією.

Президентська більшість В. Зеленського складалася з двох частин: патріотичної і капітулянтської. Капітулянтська автоматично повернеться після виборів в Раду до В. Медведчука. В. Зеленському необхідно утримати зачаровану ним частину патріотичного електорату. А отримавши більшість у Раді (і тим самим – важелі влади в парламентсько-президентській республіці), він зможе з цими людьми не рахуватися. У чому гаряче переконують своїх кремлівських кураторів професійні українські холуї, що викликаються для биття на московській ток-шоу. В. Зеленський єдиний зі своєї команди, хто час від часу робить якісь патріотичні заяви. Йому до вечора 21 липня необхідно надсилати патріотам маркери: „Я свій!“

Уранці 22 липня проєвропейська антиімперська більшість українського народу, не виключено, прокинеться зовсім в іншій країні. В Україні, в якій всі гілки влади – пост президента, Рада, суди, преса – контролює капітулянтський тріумвірат Зеленський-Коломойський-Медведчук. Я знаю, з якими прокльонами нападуть на мене зараз „слуги народу“. Мені не звикати. 20 років тому під час іншої виборчої кампанії я сказав: „Путінізм – це війна, це – інформаційне зомбування, це ізоляція від зовнішнього світу й економічна деградація. Путінізм – це контрольний постріл в голову Росії“. Досі учасники російської кремлівської кліки не можуть пробачити мені тих слів на адресу їхнього кумира. Українські „корисні ідіоти“ прозрівають, сподіваюся, швидше: не за роки і десятиліття, а за тижні.

Нагадаю свою позицію щодо мінських угод, я висловив її відразу ж після укладення:

„Результатом мінських переговорів стало крихке перемир'я і фіксація нової, вигіднішої для Кремля лінії поділу сторін. Все інше – з області ненаукової фантастики. Ілюзія відновлення територіальної цілісності України (без Криму, зрозуміло) – той гачок, на який після провалу свого амбіційного проекту Новоросії Путін намагається підвісити українське керівництво. Кремлівській пастці можна протиставити тільки послідовну позицію України щодо сходу і Криму: це тимчасово окуповані агресором території, в Україні немає військових можливостей їх повернути, рано чи пізно вона їх поверне іншими засобами, але сьогодні повна відповідальність за те, що там відбувається, – політична, економічна, гуманітарна – лежить на окупаційній владі.“

Моральний і юридичний обов'язок української держави – влаштувати всіх своїх громадян, охочих покинути окуповані райони, і використувати всі можливі дипломатичні засоби для звільнення захоплених українських громадян, в тому числі тих, що знаходяться на території Росії. Гра ж в особливі статуси, в відновлення територіальної цілісності, в єдиний політичний простір – це все гра на Путіна. Нікуди він зі сходу України не піде. Просте питання – кордон віддасть? Ніколи. Своїх професійних зелених чоловічків, і зграю Моторол, Гіві, й інших бабав прибере? Ні. Він захопив ці території і має намір заштовхнути їх як ракову пухлину в політичне тіло України для поширення хаосу на всю країну, бльокування європейського вектора її розвитку...

Стратегія Путіна – задушити Україну не обов'язково військовими, а по можливості економічними і політичними засобами, грою з нею в кішки-мишки, в увяну територіальну цілісність.

Українська армія не може перемагати в наступальних операціях російську, яка в багато разів перевершує її в ресурсах (людських і матеріальних). Після припинення вогню треба заявити про відмову України вирішувати проблему звільнення Донбасу та Криму військовим шляхом і націлити збройні сили Украї-

(Закінчення на стор. 14)

Катастрофа рейсу МН17: п'ять років потому

Андрій Ординович

17 липня 2014 року у небі над підконтрольною російськими бойовиками частиною Донецької області України був збитий літак „Boeing-200ER” авіакомпанії „Malaysia Airlines”, що виконував пляновий рейс МН17 за маршрутом Амстердам-Куала Лумпур. Загинули всі 298 людей, що були на борту – 283 пасажирів, з них 80 дітей, та 15 членів екіпажу.

У відповідності до списку, наданого авіакомпанією-перевізником, це 193 нідерландці (з них один мав подвійне громадянство – Нідерландів та США), 43 маляйзійці, 27 австралійців, 12 індонезійців, 10 британців, чотири німці, чотири бельгійці, три філіппінці, один канадець і один новозеландець.

Так військова агресія Росії проти України безпосередньо торкнулася людей у різних кінцях світу.

Для розслідування причин катастрофи було створено міжнародну Об'єднану Слідчу Групу (ІТ), в яку увійшли представники Нідерландів, Бельгії, Австралії, України та Маляйзії. Розслідування провадилося за двома напрямками – технічним та кримінальним.

21 липня 2014 року Рада Безпеки ООН прийняла резолюцію ч. 2166, яка вимагала від російських бойовиків, що контролювали місце катастрофи і прилеглий район, утриматися від будь-яких дій, що порушили б картину подій. Резолюція також закликала усі держави і відповідальних осіб до всебічного співробітництва при проведенні міжнародного розслідування.

Як тільки з'ясувалося, що російські військові збили цивільний літак рейсу МН17, Кремль почав хвилю інформаційної антиукраїнської агресії з метою відволікання слідства, приховування справжньої картини подій та звинувачення України у цьому злочині.

Найпершою офіційною версією Москви стало брехливе повідомлення про „український штурмовик”. Представник Міністерства оборони Російської Федерації на брифінгу 21 липня 2014 року заявив, що „на момент катастрофи авіалайнера МН17 поруч з ним знаходився літак СУ-25 Військово-Повітряних Сил Збройних Сил України”. Цю версію активно розкручували російські чиновники, російські пропагандистські засоби масової інформації та російські бойовики на Донбасі.

Російська версія „про український штурмовик” офіційно була спростована 13 жовтня 2015 року, коли Рада Безпеки Нідерландів представила остаточний звіт технічного розслідування, в якому констатувала, що літак був збитий ракетою із зенітно-ракетного комплексу „Бук” з бойовою частиною 9Н314М. Всі інші версії (аварія, спричинена технічною несправністю або людським фактором; терористичний акт на борту літака) були також офіційно спростовані.

Пізніше, у вересні 2016 року, власну версію спростувало і Міністерство оборони Російської Федерації, визнавши, що ніяких сторонніх повітряних об'єктів поряд з рейсом МН17 не знаходилося.

Після невдалої версії з українським штурмовиком Росія почала наполягати, що „МН17 був збитий українським зенітно-ракетним комплексом „Бук” з підконтрольного Збройним Силам України села Зарошенське”. Також Росія звинуватила слідство в „неправильно визначеному типі ракети”. Для „підтвердження” своєї версії Москва вдалася до різних хитрощів та обману. Наприклад, виробник ЗРК „Бук” Алмаз-Антей опублікував свій звіт про причини катастрофи рейсу МН17, в якому висновки ґрунтуються на експерименті з підриву кабіни літака ІЛ-76. Проте, як зазначили міжнародні експерти, росіяни навмисно під час експерименту створили умови, відмінні від висновків Об'єднаної Слідчої Групи, розмістивши ракету значно далі від кабіни, аніж вона перебувала на момент вибуху за висновками слідства. Таким чином росіяни

намагалися отримати потрібний їм результат.

Версія про „український „Бук”, який стріляв із району Зарошенського”, була офіційно спростована 28 вересня 2016 року, коли Об'єднана Слідча Група представила перші результати кримінального розслідування. Тоді було встановлено три важливі факти:

1. МН17 збитий ракетою серії 9М38 (найімовірніше – 9М38М1) з бойовою частиною 9Н314М, запущеною із самохідної вогневої установки „Бук” із сільськогосподарського поля біля селища міського типу Первомайське поблизу населеного пункту Сніжне.

2. Район запуску ракети на момент катастрофи знаходився під контролем російських бойовиків.

3. Самохідна вогнева установка „Бук” була доставлена в Україну із Російської Федерації та після знищення рейсу МН17 була знову повернута на територію Росії.

Слідчі також ретельно перевірили російську версію і додатково встановили, що село Зарошенське, на якому налягала Москва, 17 липня 2014 року перебувало під контролем російських бойовиків.

Об'єднана Слідча Група повідомила, що в процесі розслідування щодня працювало від

100 до 200 слідчих і експертів (близько 100 слідчих надалі продовжують працювати над розслідуванням); 60 разів слідство зверталося за допомогою до розвідок та спецслужб різних країн; проаналізовано 500 тис. фотографій та відео, в тому числі з інтернету; досліджено і долучено до справи 1,448 уламків літа-

ка; допитано близько 200 свідків; прослухано і проаналізовано 150 тис. телефонних дзвінків; для встановлення всієї зібраної інформації знадобилося 6,000 звітів.

Слідству були надані знімки з американських комерційних супутників та звіт американських спецслужб, які не можуть бути оприлюднені через їх секретність, але будуть представлені в суді. Також свої знімки та висновки відповідних експертів надала розслідуванню Європейська Космічна Агенція (ЕСА). Слідчі заявили, що і американські, і європейські дані підтверджують їх висновки про місце запуску ракети і про те, що ЗРК „Бук” доставлено з Росії.

Історія із „даними російських радарів” теж була спробою Москви ввести в оману слідство та міжнародну спільноту. У вересні 2016 року, напередодні публікації проміжного звіту кримінального розслідування, Росія заявила, що „знайшлися первинні дані радара”, на яких відображено момент катастрофи МН17, про які раніше говорила, що „вони не збереглися”. Москва стверджувала, нібито без даних російських радарів „неможливо точно встановити причини катастрофи”, а тому проголошеній Об'єднаною Слідчою Групою презентації результатів „довіряти не можна”.

Але ще в січні 2016 року прокурор Голяндії офіційно заявив, що Рада безпеки на транспорті Голяндії має достатню інформацію про радіолокаційні та супутникові дані, а будь-які додаткові радіолокаційні відомості не змінять висновків слідства щодо катастрофи рейсу МН17. Крім того, твердження Москви було спростоване слідством і експертами, які заявили, що дії цивільного радара „Утес-Т”, яким оперували росіяни, не дозволяє йому встановити невеликі об'єкти (на кшталт ракети з „Бука”), що рухаються на величезній швидкості.

24 травня 2018 року Об'єднана Слідча Група на презентації проміжних результатів розслідування офіційно заявила, що рейс МН17 був знищений російським зенітно-ракетним комплексом „Бук”, який належить 53-ій зенітно-ракетній бригаді, розташованій під Курськом. Слідчі встановили, що машина виїхала з Курську 23 червня 2014 року, потім була доставлена в Міллерово Ростовської області, а звідти – на тим-

АМЕРИКА І СВІТ

■ Звільнено поліцаїв за їхні писання

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Комісар поліції Філядельфії Ричард Рос оголосив 18 липня, що 13 поліцаїв були суспендовані й будуть звільнені з праці за те, що їхні писання у соціальних мережах були ненависні або расистські. Чотири інші поліцаї будуть суспендовані на 30 днів. Минулого місяця, після того як організація „Плейн Вю Продажт” звернула увагу на ці писання, комісар наказав забрати 72 поліцаїв з їхньої нормальної служби на вулиці й дати їм адміністративну працю. Відтак поліцейний департамент провів розслідування писань у соціальних мережах 328 поліцаїв. Деякі писання образливо описували злочинців, інші висловлювали антимульманські думки, а деякі малу символіку конфедератів (з Громадянської війни). Р. Рос додав, що „левова частка” цих писань не закликала до насильства. Президент місцевої профспілки поліцаїв Джан МекНесбі сказав, що звільненням і суспендованим поліцаям не надано належного легального процесу. Він також підкреслив, що „переважаюча більшість” міських поліцаїв сповняла свою службу „чесно й професійно”. („CNN”)

■ Грузія оголосила зміни виборчої системи

ТБІЛІСІ. — Провідник правлячої партії „Грузинська мрія” Бідзіні Іваншвілі оголосив, що наступні вибори парламенту відбудуться виключно за пропорційною системою. Заява 24 червня зроблена після чотирьох днів антиурядових протестів в столиці. Демонстранти вважають Б. Іваншвілі, найбагатшого чоловіка в країні, котрий доробився свого багатства в Росії, зняряддя московського впливу, а правлячу партію надто прихильною російським інтересам. Ці протести були найбільшими відколи „Грузинська мрія” прийшла до влади в 2012 році. У відповідь на ці антиросійські протести Москва заборонила лети з Росії до Грузії, починаючи з 8 липня, а також лети грузинських авіаліній до Росії. Це завдасть важких економічних наслідків цій країні, яка у 2018 році прийняла 1.4 млн. російських туристів з загального числа 8.7 млн. осіб. („Associated Press”)

■ Заборонять співпрацю поліції з ICE

ЧИКАГО. — Посадник Чикаго Лорі Лайтфут заявила 10 липня, що місто заборонить міській поліції співпрацювати з Федеральною імміграційною та митною поліцією (ICE), коли ICE розшукуватиме нелегальних емігрантів. Представник чиказької поліції Ентоні Гугліємі сказав газеті „Чикаго Трибюн”, що агенти ICE не зможуть використовувати поліцейні бази даних. Однак, інші федеральні агенції будуть мати доступ в кримінальних справах, або в справах національної безпеки. („MSN”)

■ Республіканці зібрали 105 млн. дол.

ВАШІНГТОН. — Комітет за перевибір президента й Республіканський національний комітет (РНК) оголосили 2 липня, що вони зібрали 105 млн. дол. у другому кварталі цього року. Пересічний даток був 48 дол. – це вперше РНК отримав більшу пропорцію малих пожертв, ніж Демократичний національний комітет. У президентській перегонах в 2016 році Дональд Трамп уфундував свою кампанію своїми грішми на суму 66.1 млн. дол., а 86.7 млн. дол. зібрав від дрібних жертводавців (нижче 200 дол.). Разом він зібрав 350 млн. дол., багато менше від свого суперника Гиларі Клінтон, яка збрала 585.7 млн. дол. („The New York Times”)

■ Вбили громадську активістку

САНКТ-ПЕТЕРБУРГ, Росія. – Громадську активістку Олену Григор'єву було вбито 22 липня біля її дому у Московському районі Петербурга. Причиною смерті стали чисельні ножові поранення. Російський правозахисник Дінар Ідрісов повідомив, що останнім часом О. Григор'євій неодноразово погрожували вбивством. Вона вимагала звільнення ув'язненого в Росії журналіста Романа Суценка, у травні поточного року проводила пікет на його підтримку. („Укрінформ”)

Сьогодні вже не існує „різних версій катастрофи”, оскільки міжнародним слідством визначені всі причини загибелі рейсу МН17. Встановлений тип ракети, місце її запуску, походження зенітно-ракетної установки „Бук”, маршрути її доставки і виведення.

Пласт в Україні

Верховна Рада України 30 травня ухвалила закон про державне визнання і підтримку Пласту – Національної скавтської організації України. Закон визнає історичний внесок Пласту у громадянську освіту дітей і молоді, здобуття і встановлення української державності, вшановує сотні пластунів і пластунок, які полягли у боротьбі за здобуття незалежності України у ХХ ст. і під час агресії Росії на сході України, починаючи з 2014 року, підтримує понад столітню безперервну традицію Пласту, який виховав десятки тисяч активних громадян – освітян і науковців, підприємців, лікарів, журналістів, церковних діячів, військових.

Пласт в Україні об'єднує близько 6,000 членів різного віку. 121 осередок Пласту діє у 22 областях України, Автономній республіці Крим, Києві і Севастополі. Пласт активно співпрацює з органами державної влади та громадськими організаціями, здійснюючи різноманітні соціальні та виховні програми. Протягом року Пласт в Україні проводить понад 100 виховних таборів різної спеціалізації.

Пластові організації Австралії, Аргентини, Великобританії, Канади, Німеччини, Польщі, Словаччини та США об'єднані в Конференцію Українських Пластових Організацій (КУПО). Наступні ХХ Збори КУПО відбудуться 30 жовтня-3 листопада цього року в Німеччині.

В Україні діє Опікунська рада Пласту – колегіальний орган, який покликаний бути посередником між громадськістю, Церквою, владою, бізнесом і Пластом. У 2017 році на першій зустрічі Опікунської ради головою обрано Владу Бориса Гудзяка.

Цього року в Україні вже проведено ряд важливих пластових заходів. 18 травня в Києві відбувся другий благодійний вечір – Благодійна Ватра Пласту. Численні друзі відвідали Ватру і зробили свій внесок у розбудову Пласту. Відомий співак Святослав Вакарчук у день свого концерту знайшов час привітати гостей Ватри і подарувати спеціальний лот для аукціону.

12 квітня, у 107-ий день першої Пластової Присяги, почесними Грамотами Верховної Ради України „За заслуги перед українським народом“ були нагороджені пластуни, які здійснили вагомий внесок у розвиток пластового руху на сході України, значну роботу з національно-патріотичного виховання молоді, активну волонтерську і громадську діяльність.

Для досягнення виховних цілей Пласт застосовує власну унікальну методику виховання, основні принципи якої полягають у добровільності членства в організації, вихованні і навчанні через гру та працю, поступовій програмі занять і випробувань, гуртковій системі самоорганізації, заохоченні ініціативи і самоврядування, пізнанні природи і житті серед природи, підтримці спеціальних зацікавлень і здібностей дітей та молоді. Перший Головний обов'язок пластуна – бути вірним Богові і Україні. Надіємося, що закон про державне визнання Пласту підпише Президент України Володимир Зеленський.

ІСТОРІЯ

Кати лютували в Умані

Левко Хмельковський

20 травня 1939 року в Київському управлінні НКВД молодший лейтенант державної безпеки Поліщук почав розслідування злочинної діяльності начальника тюрми в Умані Самуїла Абрамовича і розпочав справу Уманського районного відділу НКВД. Цю справу (ч. 38195) розсекретила Служба Безпеки України, а дослідник Костянтин Богуславський розповів про неї 24 травня у російському опозиційному виданні „Новая газета“.

На початку Великого терору в липні 1937 року за наказом з Києва в Умані була створена міжрайонна оперативно-слідча група, діяльність якої поширювалась на 12 тодішніх районів: Букський, Жашківський, Звенигородський, Маньківський, Підвисоцький, Тальнівський, Тетіївський, Уманський, Христинівський та інші. Начальником призначили капітана держбезпеки Соломона Борисова-Лендермана, керівником слідчої частини — молодшого лейтенанта Олександра Томина. Розстрілювали „ворогів народу“ прямо в будівлі Уманського НКВД. Відповідальним за розстріли був С. Абрамович. Не вистачало слідчих. З Київського обласного управління НКВД до Умані були відряжені курсанти шкіл міліції та школи Управління держбезпеки, працівники тюрем та обліково-статистичних підрозділів НКВД. Також на місці було мобілізовано 10 „простих комуністів“.

14 квітня 1939 року один з колишніх курсантів НКВД, який в 1937 році був відряжений до Уманської міжрайонної групи, написав листа до Москви з переліком жажливих тортур в Умані. За цим листом почали слідство. Курсант писав:

„Першого дня нас покликав у свій кабінет Томин і показав, як треба допитувати. Одним ударом чобота в живіт арештованого він звалив його на землю, а його помічник Неман топтав ногами, після чого арештований викинувся у вікно і убився. Петров, Неман, Абрамов і Томин у підвалі били камінням арештованого, а потім убили, пальто коверкотове з убитого забрав собі Абрамов і носив його. Вони ж використовували молодих красивих жінок – одну 17-річну дівчину, дочку пля-

Відповідальний за розстріли в Умані Самуїл Абрамович. (Фото з архіву Служби Безпеки України)

новика чи ляборанта цукрозаводу Монастирищенського району, й іншу, дружину нач. політвідділу дивізії, а потім їх розстріляли, і Петров в статевий орган вставляв дерев'яну кеглю убитим жінкам“.

Спершу справу завели тільки на С. Абрамовича, потім приєднали шість інших – керівників групи О. Томина і С. Борисова-Лендермана, слідчого Григорія Петрова, оперуповноваженого Леоніда Щербину, а також водія НКВД Миколу Зудина.

В будівлі НКВД була камера тортур ч. 21, яку учасники групи називали „Лябораторія“. За неї відповідав начальник Маньківського районного відділу НКВД молодший лейтенант Г. Петров. В кімнаті ч. 21 працювали також начальники районних відділень НКВД Кривленко з Буків, Чумак з Маньківки, Король з Тетієва. Слідчий НКВД СРСР Гарбузов писав: „За вказівкою Борисова і Томина на допит викликали одночасно по 20-30 осіб. Перед допитом Петров отримував від Борисова і Томина списки арештованих, у яких зазначалося, які свідчення мав дати кожен з арештованих. Петров з участю Томина били арештованих, змушували стояти по 10-15 діб, влаштовували так звані „концерти“ – змушували арештованих бити один одного, співати й танцювати, застосовували метод „термометра“ – вкладали арештованому палицю під пахву і змушували тримати, а потім палицею били“.

Розстріли проводили на господарському дворі під керівництвом С. Абрамовича. В'язням говорили, що їх вивезуть до Сибіру, а перед тим поведуть до лазні. До складу розстрільної команди при Уманському райвідділі НКВД на початку 1938 року входили: С. Абрамович, комендант райвідділу НКВД Карпов, оперуповноважений секретно-політичного відділу УНКВД Київської області Данилов, шофер Уманського райвідділу НКВД М. Зудін, сторож райвідділу НКВД Омелян Кравченко, кур'єр Уманського райвідділу НКВД Петро Верещук та інші. Трупи вивозили на трьох автомобілях на цвинтар.

Розстріли супроводжувались мародерством, а іноді й наругою над тілами убитих. Один з учасників розстрільної команди Вер-

Перший том „Уманської справи“.

(Закінчення на стор. 16)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не киче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Роздуми після візиту Президента Зеленського до Канади

Десять представників організованої українсько-канадської громади зібралися 2 липня у Торонто під егідою Конгресу Українців Канади, щоб зустрітися з Президентом України Володимиром Зеленським. Як Президент Ліги Українців Канади (ЛУК), я брав участь у засіданні і мав можливість задати новому президентові перші запитання: Інститут національної пам'яті вважається в діаспорі провідною державною установою для подальшого розвитку України як політичної нації. Директором інституту є Володимир В'ятрович. Чи підтримуєте Ви роботу Інституту та його керівника? Якою є Ваша позиція стосовно української мови як єдиної державної, а також стосовно законодавства, що приймається з метою зміцнення позицій української мови?

З питань мови президент заявив, що не має наміру змінювати Конституцію, де українська мова закріплена як державна. Він додав, що будь-яка увага до регіональних мов буде відповідати конституційним нормам і що його адміністрація підтримує захист прав меншин. Президент В. Зеленський вирішив не коментувати недавні зміни до законодавства, ухвалені парламентом та про заходи підтримки розвитку української мови.

Що стосується Інституту національної пам'яті, Президент В. Зеленський сказав, що він не знайомий з В. В'ятровичем особисто, але зауважив, що в період війни робота Інституту може бути занадто радикальною, але пізніше патріотизм може бути повністю проявлений.

З огляду ЛУК та багатьох інших українських організацій ці питання мають ключове значення для забез-

печення суверенітету й незалежності України та її місця як європейської політичної нації.

Мова, культура, традиції, релігійні обряди, історія боротьби за незалежність завжди має особливо важливе значення для будь-якої нації, а для діаспори складають сенс її існування. Для канадських українців цей перелік культурних і політичних пріоритетів перебуває в центрі уваги. Оскільки протягом майже всього ХХ ст. їхні брати на батьківщині були під загрозою фізичного знищення з застосуванням різних злочинів проти людства, включаючи геноцид, етнічні чистки, примусове переселення, концентраційні табори. Українська мова та історія заборонялися численними законами та рішеннями царів і комісарів. Усі захисники культурних і політичних прав українців жорстоко каралися, натомість ці звірства старанно приховувалися від світу.

Протягом радянської окупації України, а також після розпаду СРСР та відновлення незалежності України, ЛУК і діаспора в цілому досліджували й документували багатотомову спадщину України як нації, що завжди боролася за свою самостійність. З часу набуття Україною державної незалежності ЛУК разом з партнерськими організаціями однодумців працюють над тим, щоб поділитися зі своїми братами в Україні великою кількістю історичних документів, літературних творів, наукових досліджень та пам'яток культури. Ми також беремо участь у програмах, що сприяють демократії, встановленню громадянського суспільства, взаємній повазі й толерантності, економічному розвитку та соціальній справедливості. Ми

надаємо гуманітарну допомогу нужденним і підтримуємо українців у війні проти російської агресії.

Наша місія полягає в підтримці процесу державотворення в Україні. Ми працюємо безпосередньо з урядовцями та установами, громадськими активістами та неурядовими організаціями, які поділяють наші цінності.

Ми сподіваємося й очікуємо, що ЛУК та наші партнери в Україні зможуть співпрацювати з новим президентом і його адміністрацією з усіх пріоритетних питань щодо забезпечення світлого майбутнього України.

Однак сьогодні частина української території перебуває під чужоземною збройною окупацією, а ключові сектори державного управління і суспільства – під ударом реваншистських сил. Росія веде безжалюгідну гібридну війну, щоб повернути Україну під свою контроль. Російські правителі продовжують відкрито говорити про Україну як про несправжню країну, заперечують існування української політичної нації, прагнучи домогтися нового поглинання України імперією. Росія організувала безпрецедентну пропагандистську кампанію на Заході, щоб підірвати підтримку України цивілізованим світом.

Отже, наше занепокоєння, як і багатьох інших людей в діаспорі та Україні, полягає в тому, що під час своєї поїздки Президент В. Зеленський рідко пояснював задуми Росії щодо України, навіть стримано визначив Росію як країну-агресора. Рівнож залишається незрозумілим його небажання публічно визначитися стосовно політики національної безпеки та оборони своєї адміністрації, а також подальше законо-

давче реформування секторів оборони та безпеки. ЛУК і вся українська діаспора підтримують позицію провідних українських депутатів, включаючи Андрія Левуса, стосовно питань національної безпеки. Адже до цього часу була проведена велика робота з представниками НАТО, ЕС і США над базовим законом про національну безпеку, прийнятим у червні 2018 року.

На жаль, Президент В. Зеленський не оголосив про підтримку подальшого реформування національного законодавства, що насамперед вимагає прийняття поданого до парламенту базового закону. В той же час ми продовжуємо чути безперестанні стривожуючі пропозиції його адміністрації про референдуми стосовно війни з Росією, про інтеграцію до НАТО та ЕС. Ми також глибоко стурбовані небажанням Президента В. Зеленського чітко говорити про зобов'язання його адміністрації у відновленні українського суверенітету на Донбасі та в Криму на українських умовах.

Наша стурбованість до того ж полягає в тому, що Президент В. Зеленський рідко говорить про багатотомове прагнення України до своєї національної державності та, починаючи з 1991 року, про важкий шлях консолідації її суверенітету. Що ми чули від нього про Помаранчеву Революцію й реакційну антиукраїнську діяльність, що підірвала волю українського народу до свободи? Він ніколи не згадує про маріонетку Росії Віктора Януковича, повалену Революцією Гідності та „Небесною сотнею“, чи добровольцями з Майдану, які першими стали на захист

(Закінчення на стор. 17)

Відмова у правосудді – МН17 п'ятьма роками пізніше

Світовий Конгрес Українців

Світовий Конгрес Українців 16 липня надіслав наступне пресове повідомлення.

Протягом останніх п'ять років Російська Федерація покриває злочинців, відповідальних за загибель 17 липня 2014 року 298 невинних людей рейсу МН17 Малайзійських авіаліній, який прямував з Амстердама до Куала-Лумпура та був збитий на українській території контрольованим Росією зенітно-ракетним комплексом. Попри наполегливі зусилля Кремля дискредитувати висновки Спільної слідчої групи, завданням якої є встановити причину катастрофи, переконливі свідчення підтверджують, що вина за цей злочин лежить на Російській Федерації.

„Це жахливо, що в п'яту річницю злочинного акту тероризму проти невинних людей Росія і далі заперечує свою відповідальність за цю трагедію. Кремлівські політтехнологи продовжують гарячу дезінформаційну кампанію, щоб посягти сумніви щодо обґрунтованості висновків, намагаючись перекласти провину на Україну та її владу“, – заявив Президент Світового Конгресу Українців Павло Грод.

Спільна слідча група в складі представників з Нідерландів, Бельгії, Австралії, України та Малайзії прийшла до висновку, що МН17 був збитий ракетою з зенітно-ракетного комплексу „Бук“ із сільськогосподарського поля біля населеного пункту Первомайське на території, підконтрольній окупаційним російським збройним силам. Спільна слідча група також підтвердила, що зенітно-ракетний комплекс „Бук“, використаний під час атаки, був доставлений в Україну з Російської Федерації та після пошкодження був повернутий до Росії. Оби-

два висновки підтверджуються американськими, європейськими та відкритими розвідувальними даними.

З самого початку розслідування Росія безсоромно пропагувала свою версію подій, включно зі звинуваченням, що літак збила Україна, а також дискредитувала висновки, зроблені на основі включення України до Спільної слідчої групи. 30 липня 2015 року Росія наклала вето на проєкт резолюції Ради Безпеки ООН про створення міжнародного трибуналу для покарання винних у катастрофі МН17.

19 червня 2019 року в Гаазі члени Спільної слідчої групи оголосили, що трьом російським громадянам і одному українцеві буде пред'явлено звинувачення у вбивстві під час атаки на цивільний літак. Суд відбудеться в Гаазі у березні 2020 року.

„Ми закликаємо міжнародне співтовариство притягти до відповідальності убивць пасажирів рейсу МН17, а також їхніх кремлівських керівників. Високі російські політичні і військові начальники, які дали розпорядження збити МН17, повинні постати перед кримінальною відповідальністю, а Російська Федерація мусить бути засуджена, – додав Павло Грод. Світовий Конгрес Українців і світова українська спільнота стоять разом з сім'ями і друзями жертв катастрофи МН17 в пам'яті й солідарності в п'яту річницю цього акту тероризму, оскільки очікування справедливості триває. Нехай же пам'ять про ці жертви буде вічною, а така трагедія ніколи не повториться“.

Український Конгресовий Комітет Америки

Український Конгресовий Комітет Америки 17 липня видав наступну заяву.

Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) єднається зі світовою спільнотою в жалібному вшануванні п'ятої річниці збитого МН17. 17 липня 2014 року, 298 пасажирів і членів екіпажу, що летіли з Амстердаму до Куала-Лумпура на борту Малайзійської авіалінії, були збиті зенітною ракетою „Бук“, яка була випущена з території України, що в цей час була окупованою і під контролею російських терористів.

З часу жахливої аварії, Міжнародна Спільна Слідча Група, на чолі з Нідерландами, Австралією, Бельгією, Малайзією та Україною, показала, що ракета яка збила МН17, належала до зенітно-ракетної системи російської військової бригади. Літак був збитий ракетою російського виробництва – Бук 9М38 – з території під контролею терористів, фінансованих Росією, використавши мобільне ракетно-носьйне устаткування, привезене з Росії, і що потім швидко було повернене назад в Росію.

„Збиття МН17 є разючим прикладом зневаги Кремля до втрати життя ні в чому невинних людей“, заявив Президент УККА Андрій Футей. „Правда повинна бути доказана жертвам цієї жахливої трагедії і УККА надіється, що Російська Федерація нарешті візьме на себе відповідальність і буде співпрацювати з міжнародною громадою, щоб винуватці були притягнені до правосуддя“, – додав президент.

В цю сумну п'яту річницю, наші думки і молитви надсилаємо родинам жертв загиблих, у тому числі одного американського громадянина.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Провели Благодійний фестиваль

Олександр Федорчук

КЛІВЛЕНД. – 29-30 червня Асоціація „Клівленд Майдан“ разом з Українським Музеєм-архівом провели другий Благодійний фестиваль. Перший відбувся минулого року і планується продовжувати таке дійство щороку. Метою фестивалю було ознайомлення багатонаціонального населення Клівленду з українською культурою, мистецтвом та традиціями народу.

Заробленими на святі грошима Асоціація допомагає дітям, батьки яких загинули під час Революції Гідності на Майдані та у боротьбі з московським агресором в Україні. Друга половина виручених грошей йде на утримання Українського Музею-архіву.

Забава розпочалася з виконання співачкою Софі Фрейзер гимнів США та України.

Розваги продовжили виступи С. Фрейзер, скрипальки Іннеси Тимочко, бандуриста Івана Шміло, фолкльорної співачки Надії Тарнавської, солістки Беати Федорюк з ансамблем „Гармонія“, жіночого хору „Зоря“ (диригент Наталя Махлай) та танцювального ансамблю „Каштан“.

Місцева організація Спільки Української Молоді пропонувала гостям смачні українські страви, які готувала під керівництвом Юрка Сала. Можна було придбати різні українські речі, вбрання та вишиванки в наметах, що стояли по обидва боки майданчика.

Члени Асоціації „Клівленд Майдан“ з добровольцями. (Фото: Олександр Федорчук)

Фестиваль готував Організаційний комітет, до складу якого входили Зенон Чайковський, Надія Петрів, Павло Карпин, Андрій Фединський, Михайло Добронос, Ганс Блум та Анісса Краус.

Президент Асоціації Н. Петрів та директор Музею А. Фединський подякували гостям, і

добровольцям за разом створену приємну атмосферу на цьому благодійному заході.

Спонзорами були „Volens“, „Wingstar“, „SparkCleanCanalwaypartners“, „Ohio Export Corp“, „NorthShoreConsultants Inc“, Українська Федеральна Кредитова Спілька „Самопоміч“ та „Ohio & Erie Canalway“.

Іннеса Тимочко з ансамблем „Гармонія“.

Танцює ансамбль „Каштан“.

Допомогли дітям загиблих воїнів

НЬЮ-ЙОРК. – Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), яка діє у Нью-Йорку, надала 20 липня благодійну допомогу дітям загиблих на Донбасі військовослужбовців. „Цією акцією ми хотіли продемонструвати підтримку Україні в ці важкі для неї часи. А особливо дітям, котрі в ході російсько-української війни втратили своїх батьків і потребують нашої уваги та підтримки“, – зазначили в ООЧСУ.

Організатори розповіли, що фонди для допомоги були зібрані на щорічному Різдвяному Вертепові. Вони придбали електронні приладдя на загальну суму 3,500 дол. і пере-

дали подарунки 15 дітям в Україні. Благодійна акція стала можливою завдяки зусиллям української громади Нью-Йорку та Нью-Джерзі, активістів у містах Сквіра, Малин та Житомир, а також Міністерства оборони України.

В ООЧСУ висловили подяку керівникові Вертепу Марії Венгер, його організаторові Богданові Гаврилюкові, а також добровольцям Олександрові Шуліпенкові та Людмилі Іллючок за передання допомоги на місцях. ООЧСУ налічує 57 відділів у всіх регіонах США, де мешкає українська громада.

„Укрінформ“

Учасники надання допомоги дітям загиблих воїнів. (Фото: ООЧСУ)

Виступає жіночий хор „Зоря“.

Український Музей провів річні збори

Микола Галів

НЬЮ-ЙОРК. – 23 червня Український Музей провів, згідно з статутом, річні збори членів. Наради зборів відбулись у нижній галерії, де була показана мистецька творчість Христини Сай.

Збори відкрила голова управи музею Хризанта Гентиш і привітала членів музею. Нарадами керувала президія у складі Ірини Куровицької, Ренати Голод і Наталі Міщенко. Для перевірки протоколу з попередніх річних зборів обрано Верифікаційну комісію у складі Наталії Соневицької і Романа Юзеніва.

Х. Гентиш привітала гостей – проф. Ярослава Лешка, президента Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ Богдана Курчака і всіх присутніх, розповіла про працю управи музею.

Центральною проблемою є проведення виставки, щоб продемонструвати призабуті і сучасні скарби української історії, культури і мистецтва. Для цього слід у першу чергу подумати про фінанси, без яких не можна зробити жодного кроку вперед.

Водночас слід звернути увагу й на те, що всі члени управи, включно з головою, працюють на громадській zasadі. Це велика посвята – сказала Х. Гентиш. Коли взяти до уваги ексекутиву, яка, крім щомісячних засідань, виконує різні важливі функції пов'язані з діяльністю музею, треба назвати членку ексекутиви Роксолян Гафткович, яка виконує дуже важливу функцію скарбника Музею.

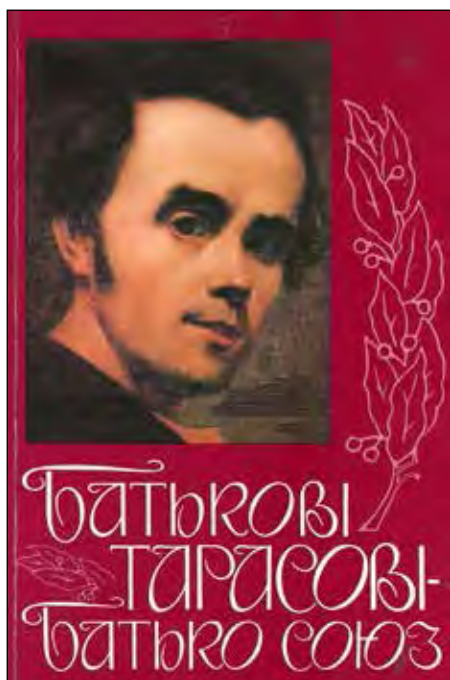
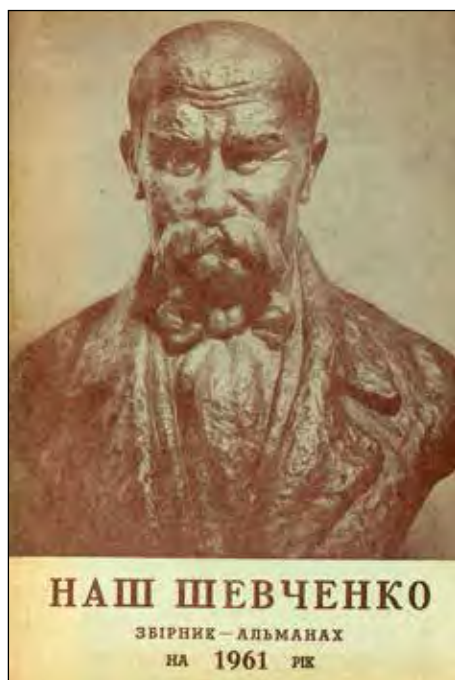
Черговий детальний звіт складала довголітній директор Музею Марія Шуст.

Трибуна Українського Народного Союзу

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакти з історії, 1961, 1964, 1989, 2014

Від свого першого числа, яке вийшло 15 вересня 1893 року, „Свобода“ на першій сторінці друкувала, як кредо, вічний заповіт Тараса Шевченка – „Учіться, брати мої, думайте, читайте, і чужому научайтесь – свого не цурайтесь“. Не дивно, що братська організація, яку породила „Свобода“, взяла собі за патрона Кобзаря. В 1961 році, у сторіччя смерті поета, Український Народний Союз, разом із Науко-

вим Товариством ім. Шевченка в США, випустив у Видавництві „Свобода“ збірник-альманах, „Наш Шевченко“. Три роки пізніше видано „Шевченківський Альманах Українського Народного Союзу“ на 1964 рік. Цей ювілейний календар-альманах відзначав 150-річчя народження Шевченка у рік коли УНСоюз святкував своє 70-річчя. Того ж самого 1964 року відбувалися будова і пізніше посвячення й відкрит-

тя пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні. Окреме книжкове видання присвячене Шевченкові вийшло в 1989 році в 175-ту річницю народження великого пророка України під назвою „Батькові Тарасові – Батько Союз“. Найновіше видання в честь Шевченка – це „Альманах УНСоюзу 2014“, який святкував 200 років від дня народження поета-пророка та 120 років від заснування УНСоюзу.

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: unainc.org/una/the-una-is-125-years-old/.

LONG TERM ANNUITIES

4.00%*
9 YEAR

CALL US TODAY!
888-538-2833

3.75%*
7 YEAR

3.25%*
5 YEAR

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG

INSURING OUR COMMUNITY
125 YEARS

*FIRST YEAR RATE
ALL ANNUITY RATES SUBJECT TO CHANGE
NOT AVAILABLE IN ALL STATES

Після зради в ПАРЕ...

(Продовження зі стор. 3)

член українського делегації в ПА ОБСЕ Ольга Белькова.

У результаті дебатів російська пропозиція про кастрацію пункту не була підтримана ні основним доповідачем (автором) резолюції, ні присутніми членами іноземних делегацій.

Заклик до скасування Росією визнання незалежності Абхазії та Південної Осетії

Окрему резолюцію ПА ОБСЕ прийняла і щодо „Положення справ у сфері безпеки та прав людини в Абхазії (Грузія) і регіоні Цхінвал/Південна Осетія (Грузія)”. У документі Російська Федерація чітко називається державою-окупантом у Грузії та міститься заклики до мирного врегулювання конфлікту між РФ та Грузією „при повній повазі суверенітету та територіальної цілісності Грузії в її міжнародно визнаних кордонах”.

„Парламентська Асамблея ОБСЕ настійно закликає Російську Федерацію дотримуватися основних норм і принципів міжнародного права і скасувати своє незаконне рішення про визнання так званої незалежності окупованих територій Грузії”, – йдеться у резолюції.

Крім того, парламентські делегації країн-учасниць ОБСЕ закликали РФ забезпечити виконання угоди про припинення вогню, укладеної 12 серпня 2008 року за посередництва Європейського Союзу, „в тому числі в частині виведення своїх військових сил і сил безпеки з території Грузії”.

Водночас, у ПА ОБСЕ поклали на Росію як державу-окупанта головну відповідальність за порушення прав людини та основних свобод на окупованих територіях Грузії. В документі міститься заклики до РФ „покласти край своїм незаконним діям та порушенням прав людини, включаючи позбавлення життя, викрадення, незаконні затримання, тортури, жорстоке поводження, утиски, так звані судові переслідування за політичними мотивами та інші порушення, а також дискримінацію за етнічною ознакою щодо людей, які проживають на окупованих територіях Грузії й вздовж лінії окупації”.

Інтерпол як інструмент утисків

У главі III Люксембурзької декларації, присвяченій демократії, правам людини та гуманітарним питанням, ПА ОБСЕ засудила „триваючі політично вмотивовані зловживання з боку деяких держав-учасниць, зокрема Російської Федерації, базами даних і механізмами Інтерполу, включаючи „червоні сповіщення” і циркуляри, з метою утисків політичних противників, журналістів, представників громадянського суспільства і підприємців за межами своїх кордонів”.

Крім того, парламентарії країн-учасниць ОБСЕ висловили занепокоєння з приводу „грубих порушень прав людини і основних свобод у Чечні, в тому числі, зокрема, по відношенню до ЛГБТ”.

„Північний потік-2”, „Турецький потік” як шантаж

Ще один удар чекав на росіян у ПА ОБСЕ і в сфері енергетики. Прийнята парламентаріями резолюція „Енергетична безпека в регіоні ОБСЕ” дала „чорну мітку” двом проектам російських газогонів в обхід України, які можуть бути використані Кремлем як інструмент геополітичного шантажу.

Як зазначається у тексті документу, ПА ОБСЕ висловлює „особливе занепокоєння з приводу проектів трубопроводів „Північний потік-2” і „Турецький потік” та їхнього потенційного використання як засобів політичного або економічного примусу залежних від поставок держав-учасниць (ОБСЕ)”.

У резолюції також міститься заклики до урядів держав-учасниць „використовувати досвід Європейського Союзу в області формування нормативної бази конкурентних низьковуглецевих ринків газу та електроенергії (Третій енергетичний пакет)” – саме цей законодавчий пакет ЄС покликаний обмежити

газову експансію Кремля в Європу.

Парламентарії країн-учасниць ОБСЕ підкреслили і те, що „залежність від одного джерела поставок енергоресурсів ставить під загрозу енергетичну безпеку і надійність поставок”.

„ПА ОБСЕ... закликає уряди держав-учасниць утримуватися від використання енергоресурсів як інструмента підкорення або здійснення впливу на країни, які залежать від імпорту, здійснення поставок або транзиту енергоресурсів”, – міститься в резолюції заклики до зрозумілого всім адресата.

Українська резолюція як „вишенька на торті”

Але справжнім тріумфом України та, відповідно, поразкою Росії на сесії Парламентської Асамблеї ОБСЕ стало прийняття резолюції „Мілітаризація Російською Федерацією тимчасово окупованих Автономної Республіки Крим та міста Севастополя (Україна), Чорного і Азовського морів”. Запропонований українською делегацією документ увібрав у себе фактично всі головні тези України з приводу деструктивних та мілітаристських дій Росії в окупованому Криму та Чорноморсько-Азовському регіоні. Тим самим, була продемонстрована потужна єдність міжнародної спільноти в підтримці України та солідарності з нею.

Порушення РФ зобов'язань у рамках ООН, ОБСЕ та Будапештського меморандуму

Парламентарії країн-учасниць ОБСЕ наголосили на продовженні „очевидних, грубих і не виправлених порушень із боку Російської Федерації цілей і принципів, проголошених у Статуті Організації Об'єднаних Націй і Гельсінкському заключному акті (основоположний документ ОБСЕ), особливо в частині, що стосується поваги суверенітету, територіальної цілісності та непорушності державних кордонів”.

Також ПА ОБСЕ вказала на те, що „тимчасова окупація Криму та застосування сили або погрози силою проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України з боку Російської Федерації суперечать зобов'язанням, що містяться в Меморандумі про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (Будапештський меморандум) від 5 грудня 1994 року”.

„Триваюча тимчасова окупація і спроба анексії Автономної Республіки Крим та міста Севастополь Російською Федерацією, а також незаконне нарощування військової присутності Російської Федерації в Криму і територіальних водах України є найсерйознішою загрозою безпеці і стабільності в регіоні ОБСЕ”, – йдеться в резолюції.

Припинити окупацію Криму, вивести війська з півострова

У цій резолюції ПА ОБСЕ підтвердила свою повну повагу суверенітету, політичної незалежності, єдності й територіальної цілісності України в її міжнародно визнаних кордонах, які охоплюють АР Крим, місто Севастополь та морські райони.

„Парламентська Асамблея ОБСЕ знову засуджує триваючу незаконну окупацію і спробу анексії Криму Російською Федерацією і наполегливо закликає Російську Федерацію скасувати їх, вивести російські окупаційні сили з Криму і повернути його під контроль уряду України”, – чітко і без двоякого трактування наголошується в документі.

Також у резолюції міститься засудження мілітаризації як самого окупованого півострова, так і „зростаючої мілітаризації Російською Федерацією Азовського моря, Керченської протоки і Чорного моря”.

„Ні!” – ядерній зброї в Криму

Засуджуючи перетворення колись курортного Криму у військову базу, ПА ОБСЕ також звернула увагу і на особливо загрозливий виклик, який не отримує поки належної уваги з боку інших міжнародних організацій – наміри РФ розмістити ядерну зброю на півострові.

„ПА ОБСЕ... знову заявляє про свою глибоку стурбованість у зв'язку з ростом мілітаризації Кримського півострова і наміром Російської Федерації розгорнути в цьому районі ядерну зброю, порушуючи тим самим без'ядерний статус України і ще більше підриваючи мир і безпеку в Європі, регіоні й у усьому світі”, – йдеться у тексті резолюції.

„Кримський міст” порушує права України і норми міжнародного права

Резолюція також вказує на те, що спорудження і відкриття моста через Керченську протоку між РФ і тимчасово окупованим Кримом, побудованого проти волі і без згоди уряду України, „є ще одним кричущим порушенням суверенних прав України і норм міжнародного права”. Зазначається, що цей незаконно збудований міст сприяє подальшій мілітаризації Криму, а також перешкоджає економічному розвитку України, головним чином, шляхом обмеження розміру суден, які можуть потрапити в порти України на Азовському морі.

На цьому тлі ПА ОБСЕ настійно закликала Російську Федерацію „забезпечити свободу проходу через Азовське море і Керченську протоку відповідно до застосованих норм міжнародного права, зокрема, положень Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права 1982 року”.

СММ ОБСЕ має спостерігати ситуацію в Азовському морі й Керченській протоці

Згідно з резолюцією, ПА ОБСЕ виступає за надання необхідних ресурсів для підвищення потенціалу Спеціальної моніторингової місії ОБСЕ, „зокрема за рахунок використання обладнання технічного спостереження, безпілотних літальних апаратів і супутникових зображень, зі спостереження за ситуацією в Азовському морі й Керченській протоці”.

Також парламентарії країн-учасниць ОБСЕ закликали РФ „усунути всі обмеження моніторингової діяльності СММ ОБСЕ, особливо в окупованих Росією південних районах Донецької області, прилеглих до Азовського моря”.

Крім того, в резолюції вказується на те, що Парламентська Асамблея підтримала вироблення державами-учасниками та інституціями ОБСЕ „інших відповідних заходів, спрямованих на стримування подальших агресивних дій і обмеження свободи судноплавства з боку Російської Федерації в Азовському і Чорному морях, в тому числі шляхом пошуку способів здійснення ефективного міжнародного моніторингу судноплавства в Керченській протоці й навколо неї”.

Звільнити військовополонених українських моряків

Важливим аспектом резолюції стало також визнання в ній статусу військовополонених українських моряків, захоплених російськими військовими під час акту збройної агресії біля Керченської протоки у листопаді минулого року, а також заклики до їхнього негайного звільнення.

„Парламентська Асамблея ОБСЕ... рекомендує чинному голові ОБСЕ, інститутам ОБСЕ та державам-учасницям докласти всіх зусиль і використати всі наявні інструменти для забезпечення невідкладного і беззастережного звільнення українських військовополонених, утримуваних в ув'язненні Російською Федерацією, і захоплених судів”, – йдеться в пункті 16 резолюції.

Доти, поки це не станеться, РФ має надавати „необхідну медичну, юридичну та/або консульську допомогу українським військовополоненим, згідно з відповідними положеннями міжнародного гуманітарного права, включаючи Женевські конвенції”.

Провал російської резолюції

При тому, що російська делегація була неспроможна, незважаючи на емоційну, але позбавлену логіки риторику, заблюкувати всі антиросійські резолюції, їй не вдалося

(Закінчення на стор. 17)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Морська експедиція прибула до Черкас

Одеські ліцеїсти покладають квіти на Пагорбі слави в Черкасах.

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 21 червня до міста прибули учасники Науково-дослідницької експедиції „Від княжих часів до сучасної морської України“. У складі експедиції – студенти Одеського військово-морського ліцею. Вони покладали квіти на воду та до Пагорба Слави на честь моряків Пінської та Дніпровської флотилій, які загинули під час Другої світової війни, зустрілися з молоддю міста в обласній бібліотеці ім. Лесі Українки..

Після обіду свято продовжилось в парку біля будівлі обласної адміністрації, де розмістилась виставка робіт на морську тематику вихованців дитячої художньої школи ім. Данила Нарбута. Понад 70 робіт було виставлено

перед глядачами. Найкращим було визнано малюнок Дани Шемет. Її та інших авторів було відзначено дипломами від керівництва Військово-морських сил України.

Черкаський клуб юних моряків провів майстер-кляси, а учасники художньої самодіяльності міського Будинку культури ім. Івана Кулика показали тематичний концерт „День морської звитяги“.

Завершилися заходи демонстрацією „Ви не забуті – ми вас чекаємо!“ на підтримку українських військових моряків, які перебувають у російському полоні.

Одним з організатором експедиції став морський офіцер капітан III рангу Олександр Калько. Завдяки йому наступного дня 10 ліцеїстів мали змогу побувати в Холодному Яру, що на Чигиринщині.

Учасники свята „День морської звитяги“. (Фото: Олександр Костирко)

Юні мистці приїхали в село Кобзаря

Олександр Костирко

ШЕВЧЕНКОВЕ, Черкаська область. – 21-23 червня у селі вже вдруге відбулася Шевченківська виставка під відкритим небом (пленер) „Тараса пензлі оживають“. Цього року у ньому, окрім місцевих талантів, взяли участь гості з Житомирської, Запорізької, Київської, Кіровоградської, Миколаївської, Полтавської, Січеславської, Харківської та Чернігівської областей.

Юні мистці малювали краєвиди, портрети, а

майстри художнього слова змагалися на найкращу поезію.

Також протягом мистецького заходу було проведено круглий стіл „Кольористика у творчості Тараса Шевченка“, майстер-кляси художників, лекцію на тему „Композиція в портреті“.

Заключного дня відбулася урочиста хода до монументу Т. Шевченка та відвідання літературно-меморіального музею Т. Шевченка, садиби батьків Кобзаря.

Водночас на місцевому стадіоні увазі учас-

Юні художники біля хати Тараса Шевченка.

На святі „Тараса пензлі оживають“. (Фото: Олександр Костирко)

ників пленеру були запропоновані найрізноманітніші майстер-кляси: арт-фейс, виготовлення ляльки-оберега, плетіння косичок, гончарство, шахи-шашки, жонглювання м'ячем, вільна боротьба, а також концерт дитячих колективів, вокальних ансамблів.

Урочистою частиною мистецького форуму стало нагородження переможців конкурсу. Учасників свята вітали представники місцевої влади Валентин Тарасенко, Сергій Смалко, Максим Зеленський, Оксана Сімушина. На завершення урочистості присутні спільно розгорнули державний прапор України на знак єднання держави.

Захід продовжився гучним фолкльорним святом, до якого долучилися місцеві артисти й гості села.

UNA CELEBRATES
125
 YEARS

 The logo for UNA's 125th anniversary. It features a circular emblem with the text 'UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION' at the top, 'UNA 1894' at the bottom, and 'УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЗІЗ' (Ukrainian National Association) in Ukrainian at the bottom. Inside the circle, there are symbols including a Ukrainian tricolor, an American flag, and a hand holding a musical instrument.

SHUMKA
 UKRAINIAN SHUMKA DANCERS

SATURDAY, NOVEMBER 2, 2019

**DOLAN PERFORMANCE HALL
 THE COLLEGE OF ST. ELIZABETH
 2 CONVENT ROAD, MORRISTOWN, NJ 07960**

**TICKETS AVAILABLE STARTING AUGUST 1, 2019
 TO PURCHASE TICKETS VISIT WWW.PURPLEPASS.COM/UNA125**

Вшанували пам'ять Євгена Чикаленка

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 20 червня в Музеї шістдесятництва, у приміщенні музею-кабінету В'ячеслава Чорновола було відзначено 90-річчя з дня смерті найбільшого українського благодійника-мецената ХХ ст. Євгена Чикаленка.

Промовляли голова просвітницького Центру національного відродження ім. Є. Чикаленка Юрій Гнаткевич, директор Музею української революції 1917-1921 років історик Олександр Кучерук та інші учасники. Модератором круглого столу був голова Міжнародного громадського об'єднання „Соловецьке братство“ Георгій Лук'янчук.

Будителем української нації поряд з Тарасом Шевченком, Іваном Франком, Лесею Українкою називала Є. Чикаленка (1861-1929) вся націо-

Учасники вшанування пам'яті Євгена Чикаленка. (Фото: Георгій Лук'янчук)

нально свідомо українська інтелігенція початку ХХ ст.

Він тісно співпрацював з Михайлом Грушевським, Володимиром Винниченком, Симоном Петлюрою,

Михайлом Коцюбинським, Сергієм Єфремовим, Дмитром Дорошенком та іншими видатними українськими діячами того часу, котрих підтримував матеріально, фінансував газету

ЦВК опрацювала...

(Закінчення зі стор. 1)

лосити результати голосування на позачергових парламентських виборах в загальнодержавному багатомандатному та одномандатних виборчих округах не пізніше, ніж на 15-ий день.

Верховна Рада після виборів буде не схожа ні на один із парламентів за всі роки Незалежності України. Буде більше жінок, на три чверті вона буде складатися з новачків, які ніколи раніше не займалися політикою, не буде найвідоміших лідерів крайніх правих, але зате будуть 23 безробітні і 10 журналістів.

Вибори стали провальними для багатьох політиків, які були депу-

татами роками, переходячи з одного парламенту в інший. Це стосується Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана, колишнього голови Адміністрації президента Сергія Пашинського, колишнього голови парламенту Володимира Литвина і Олега Ляшка, який успішно обирався в парламент чотири рази.

Не буде в новому парламенті Михайла Добкіна, який критикував протести на Євромайдані і який вивіз свою дружину і дітей у Росію після втечі з країни Віктора Януковича. У Верховну Раду не пройшла Надія Савченко – за неї віддали голоси всього вісім осіб у її окрузі в Донецькій області. Не буде провідників крайніх правих партій – Дмитра Яроша з „Правого сектора“, Андрія Білецького, який пов'язаний із цією організацією,

але кандидував від партії „Національний корпус“, і провідника партії „Свобода“ Олега Тягнибока.

Жінок у парламенті буде п'ята частина від усіх депутатів (53). Найбільше жінок потрапили в парламент від партій „Голос“ і „Європейська солідарність“, найменше – від партії „Опозиційна платформа – За життя“. Вибори виграли двоє спортсменів: легкоатлетка Ольга Саладуха – бронзова призерка Олімпійських ігор, і срібний призер Олімпійських ігор у греко-римській боротьбі Жан Беленюк, син українки й уродженця Руанди.

„Укрінформ“, Радіо Свобода

„Селянин“, а з 1905 року він разом з Володимиром Леонтовичем і Василем Смиренком взявся за видання української газети „Громадська думка“, яка згодом стала називатися – „Рада“. Це була єдина щоденна україномовна газета в царській Росії.

У 1917 році Є. Чикаленко був ініціатором створення Української Центральної Ради, і навіть її керівником. У лютому 1919 року під час чергового нападу більшовиків на Київ Є. Чикаленко залишив домівку та жив у Чехії, де довгий час працював в Українській сільськогосподарській академії.

UKRAINIAN SISTERS
THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
631-764-5388
631-727-2880
Ukrsistersag@gmail.com

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

святкуючи 28-му річницю Незалежності України

В НЕДІЛЮ, 25-ГО СЕРПНЯ - О ГОД. 12:00 ВПОЛУДНЕ

НА „ТРИЗУБІВЦІ“: UKRAINIAN AMERICAN SPORT CENTER - „ТРИЗУБ“

County Line & Lower State Roads, Horsham, PA

www.tryzub.org ~ тел. (267) 664-3857

1:30-4:30 попол.

„ЄДИНА УКРАЇНА — ЄДИНА З НАМИ!“

Блискучий літній концерт надворі в „Тризубівському“ парку

Українська музика, пісня й танці в одній динамічній програмі

Танцювальний Ансамбль „Іскра“
Скрипалька Ініеса Тимочко-Декайло
Оркестра „Вокс Етніка“
Аріана Лем Джой

Початок о год. 12-ій вполудне:

- Жива музика й танці
- Українські народні страви й печива
- Ярмарок та виставки
- Українське мистецтво й майстерність
- Пікнікові страви
- Холодні й гарячі напитки
- Розваги для дітей

Танцювальний Ансамбль „Волошки“
Корейське Бойове Мистецтво
Ансамбль „Коріння“

4:30 по пол. — Забава

при звуках оркестри „Вокс Етніка“

Спонзор:

ВСТУП: \$15; студенти: \$10; діти до віку 14 – безплатно. Безплатне паркування

FULL CIRCLE

Ukraine's Struggle for Independence
100 Years Ago
1917-1921

УКРАЇНСЬКЕ КОЛО
до сторіччя
визвольних змагань
1917-1921

The Ukrainian Museum

Український Музей

222 East 6th Street

New York, NY 10003

T: 212.228.0110

info@ukrainianmuseum.org

www.ukrainianmuseum.org

Exhibition doses September 29, 2019

Museum hours: Wednesday – Sunday, 11:30 am – 5:00 pm

Виставка закривається 29 вересня 2019 р.

Години музею: від середи до неділі, 11:30 – 5:00

Стратегія Путіна...

(Закінчення зі стор. 2)

твю керівників Англії і США, щоб поговорити про те, „чий Крим і кого немає на Донбасі“. А заодно президент України заявив, що „ми не дозволимо нав'язувати нам будь-які пляни щодо так званої федералізації“.

Після того, як щодо розширення нормандського формату досить скептично висловилися голова російського Міністерства закордонних справ Сергій Лавров і прес-секретар В. Путіна Дмитро Песков, сам В. Путін, відповідаючи на питання журналістів, виступив в ролі „доброго слідчого“ і не став відкидати пропозиції В. Зеленського, хоча і не став їх приймати: „Ми ніколи не відмовлялися від жодного із запропонованих форматів, в тому числі від розширення нормандського формату. По-друге, більш-менш про щось можна буде говорити після остаточного формування нового уряду України і проведення виборів до парламен-

ту країни“.

Таку відповідь в стилі ні так, ні ні можна пояснити. Сьогодні як позитивна, так і негативна відповідь В. Путіна на пропозицію В. Зеленського була б на користь українського президента і сприяла б зростанню популярності В. Зеленського і його партії. При негативній відповіді В. Зеленський міг би сказати, що він сам взагалі-то за переговори, але ось В. Путін проти. Це могло б дати зайві голоси „Службі народу“. При позитивній відповіді російському президенту довелося б погодитися на розширення нормандського формату за рахунок США і Англії, чому російська дипломатія вслякко перешкоджала в правління П. Порошенка. Це теж було б розцінено як перемога В. Зеленського і додало б голосів його прихильникам на парламентських виборах.

Стратегія В. Путіна полягає в тому, щоб отримати максимально підвишену Раду і не допустити абсолютної більшості „Служби народу“. Москві бажано, щоб партії В. Зеленського довелося б вступити в коаліцію. В ідеалі – з парті-

єю В. Медведчука і Вадима Рабиновича, але, оскільки це неймовірно, то й партія Юлії Тимошенко, напевно, як учасник правлячої коаліції, я думаю, влаштує Кремль. І незначена відповідь на пропозицію В. Зеленського про розширення нормандського формату для В. Путіна в умовах, що склалися – ідеальна. Ну, а після виборів ідею розширення нормандського формату можна буде тихо поховати. Шуму буде набагато менше.

І після заяви В. Путіна стало відомо про його телефонну розмову з В. Зеленським, проведеному за ініціативою українського президента. Під час телефонної розмови обговорювалася можливість продовження контактів в нормандському форматі і повернення полонених і утримуваних осіб. В результаті було вирішено продовжувати роботу з обох питань на рівні експертів, це означає відкласти справу в довгу коробку. Це – за версією російської сторони. За версією ж української сторони, була ще одна суттєва деталь: ключовим питанням у розмові було звільнення полоне-

них моряків. Виходить, що їх звільнення до виборів дуже мало ймовірно. Зате посилення обстрілів з російської сторони на лінії фронту – продовжується, в тому числі з важкої зброї. Мова, звичайно, йде не про провокації якихось мітичних нікому непідконтрольних бойовиків, а про заходи, вжиті по команді від російських кураторів. Головна мета – загострити ситуацію перед виборами, щоб В. Зеленський не сприймався виборцями як миротворець. І для цього ж новим губернатором Севастополя В. Путін щойно призначив керівника виконавчого комітету Загальноросійського народного фронту Михайла Развозжаєва, а організація, яку він очолює, набагато ближче стоїть до „Новоросії“, ніж „Єдина Росія“. Може бути, це загрозливий натяк, що „російську весну“ 2014 року можна повторити?

„День“

Борис Соколов – російський політолог, опозиційний до путінського режиму, Москва.

Чи матимуть...

(Закінчення зі стор. 2)

За таких умов всі сили кинуті на потрапляння до Верховної Ради в мажоритарних округах. Адже це для амбітних угорців питання принципу. Втрата депутатського мандату була б болючою поразкою і ще раз засвідчувала зменшення впливу угорської меншини на тлі постійної еміграції їхніх земляків з України.

Узгоджені кандидати від угорських партій висунуті у трьох округах – Ужгородському, Мукачівському та Виноградівському. На Мукачівському, де частка угорського населення найменша і безперечним провідником перегонів є постійний переможець Віктор Балого, участь у виборах є радше символічною.

В Ужгородському окрузі справи кращі, враховуючи, що в Ужгородському районі угорці складають третину населення. Однак, в Ужгороді, який удвічі більший за район, їх лише близько 8 відс. Таким чином угорський кандидат може розраховувати у найкращому

випадку на 15-20 відс. голосів. Цього, вочевидь, мало, аби перемогти, про що свідчить 7.7 відс. голосів, які отримав керівник закарпатських угорців В. Брензович в цьому окрузі у 2012 році. Тоді він закінчив лише п'ятим.

Тепер же він з завідомо програшного округу подався на Виноградівський, де частка угорців найвища – близько третини. Шанси в нього є в тому випадку, якщо серед українців не буде явного претендента, а голоси українських виборців розтягнуть кілька кандидатів поміж собою в приблизно рівних пропорціях. Таким чином угорський кандидат може перемогти за рахунок одностайності свого електорату.

Однак, і за найсприятливіших обставин є свої ризики. Кількість сезонної міграції в угорських селах вища, ніж в українських. Тут найменший відсоток активних виборців, що засвідчують усі вибори. А по-друге, між двома угорськими партіями – Товариством угорської культури Закарпаття та Демократичною партією угорців України – завжди була гостра конкуренція. Властиво, угорська меншина

на Закарпатті є поділеною, і лише потужні зусилля Будапешту останніх п'яти років змушують склеювати ці дві частини. Тож чи голосуватимуть всі угорці за провідника однієї з двох партій – це ще питання. (На виборах 2002 року в Берегівському окрузі розв'язалася справжня „війна“ з найбруднішими технологіями за депутатський мандат між головами двох угорських партій Закарпаття М. Ковачем та І Гайдошем).

Саме тому Будапешт приділяє таку увагу в останній час Закарпаттю, апелюючи до єдності тутешніх угорців та заклик до їхньої патріотичності та активності. Проговорюється навіть питання про підвезення з Угорщини закарпатських угорців на голосування.

Ще одним чинником, без якого неможливо перемогти, є позиція українського виборця. В останні роки на Закарпатті спостерігаються небачені раніше процеси: угорці активно освоюють українськомовний інформаційний простір. За сприянням Будапешту виходить тижневик „Карпатський об'єктив“, з'явився приватний телеканал, який полови-

ну програм транслює українською мовою, найстаріша угорськомовна газета „Карпаті ігас со“ почала дублювати свою веб-сторінку українською мовою. Все це робиться, щоб впливати на місцевих українців, які в абсолютній більшості не володіють угорською мовою.

За допомогою різних стимулів спостерігається бажання повернути на свій бік бодай частину з них. Адже кількість угорців на Закарпатті внаслідок еміграції постійно зменшується.

Тому й перед виборами з'являються замовні статті, що всім закарпатцям варто голосувати за угорських кандидатів, які є справжніми патріотами краю. А войовнича риторика на кшталт „фашистського режиму України“, якою донедавна вправлялися угорські провідники Закарпаття, раптом змінилася на елегантну та миролюбну.

Чи принесе це результат, незабаром довідаємося. Але те, що загрозило Будапешту з українською більшістю краю буде тільки посилюватися, не викликає сумніву.

Ужгород

Хто веде Україну...

(Закінчення зі стор. 4)

ни на стратегічну оборону уздовж нових ліній розмежування з силами агресора. Це завдання цілком під силу для української армії. І навпаки, для Кремля спроби нового наступу, подальшого розширення окупованої території, подолання української оборони коштуватимуть дуже дорого. Як у масштабах людських втрат, неприйнятних для російського суспільства, так і в економічній збиток від різкого посилення санкцій“.

Що можна до цього додати через чотири з половиною роки? Так, мабуть, тільки одне – як кілька згаданих вище доведених до відчаю трактористів і шахтарів „прибрали“ російські спецслужби. Як було зірвано Москвою перший перемир'я через день після підписання угод – так само зривалися і десятки інших. Включаючи нещодавнє розведення військ у районі Станиці Луганської. Для реального припинення вогню необхідна

демлітаризована зона близько 100 кілометрів углуб окупованої території, що контролюється міжнародними миротворцями.

Москві ж для дестабілізації політичного життя України і прощовування свого пляну знищення української держави через „відновлення його територіальної цілісності“ потрібні постійна напруженість на лінії поділу та нові втрати з обох сторін. Імперії не потрібен якийсь новий ласий шматочок території України. Їй потрібна вся Україна, що знову стала Малоросією.

Путінська інтерпретація Мінських угод (без виконання Росією зобов'язань) посилено нав'язувалася Києву в 2015-2016 роках в тому числі і з участю керівників Франції та Німеччини. До честі української дипломатії, вона відбила цей натиск. При живому В. Путінові, при його необмеженому ресурсі озброєних до зубів ввічливих зелених чоловічків і соціальних покидьків, мобілізованих з Росії, „повернення“ Донбасу – це контрольний постріл в голову України (уявіть собі, що трапить-

ся з Південною Кореєю – державою, набагато багатшою за Україну, – якщо вона погодиться на „повернення“ Північної Кореї, при збереженні Кім Чен Ина, його багатомільйонної армії, необмеженої підтримки сусіднього Китаю). Єдиний засіб захисту української державності від цієї загрози – ізоляція, гігієнічна карантина, демлітаризована зона на 100 кілометрів з міжнародними миротворцями.

Однак, вся (вже доброзичливо почута в Москві) риторика В. Зеленського і його „балакучих голів“ свідчить зовсім про інші наміри. При всіх тактичних суперечностях в їх висловлюваннях виділяється одна домінуюча лінія, яка після 21 липня стане політикою всіх інститутів влади. Це нав'язаний Кремлем наратив про внутрішньоукраїнський конфлікт і необхідність його подолання. Це „повернення“ в обійми України донбаських „народних республік“ на путінських умовах (без будь-яких змін в сепаратистських республіках).

Український олігархат, що виріс

на бандитських схемах з російськими колегами, втомився від конфлікту з путінською Росією. У цивілізованому європейському бізнесі йому нічого не світить. Але за повернення і прощення „гріхів“ 2014 року треба заплатити зрадою самої ідеї України. Найважливішим показником реваншу, який уже багато в чому відбувся, є масове повернення (відрадження) з Росії в Україну політиків і чиновників часів Віктора Януковича. Динаміку повзучого реваншу чуйно вловили в зовнішньому світі. Захід ніколи не буде більш проукраїнським, ніж українське керівництво, і з полегшенням відмовиться від антикремлівських санкцій при перших ознаках капітуляції української влади. Що, власне, вже й сталося з поверненням Росії в Парламентську Асамблею Ради Європи.

„Газета по-українськи“

Андрій Піонтковський – російський політичний аналітик, опозиційний до путінського режиму. Мешкає у Вашингтоні.

Кого ж українці...

(Закінчення зі стор. 1)

виборів у жовтні ця підтримка могла впасти до катастрофічного мінімуму. Бо українське суспільство дуже швидко отямлюється від абсолютно безпідставної еuforia. Ще наприкінці червня опитування підводили до думки про однопартійне панування „Слуги народу“ у Верховній Раді. За перші 10 днів липня рейтинг „Слуги народу“ стрімко пішов униз, В. Зеленський кинувся їздити країною, брати, як то кажуть, за барки чиновників, виганяти їх з залі, звільняти з посад – і все це показувалося на телеекранах. Рейтинг негайно поповз угору: українці люблять, коли їх так „високохудожньо“ ошукують.

За тиждень до виборів соціологи вже були певні, що 5-відс. поріг успішно подолають, крім „Слуги народу“, Опозиційна платформа „За життя“ Вадима Рабиновича і Віктора Медведчука, „Європейська солідарність“ Петра Порошенка, „Батьківщина“ Юлії Тимошенко і „Сила і честь“ Ігоря Сметшка чи навіть Аграрна партія Михайла Поплавського.

Втім, соціологічні дивовижі супроводжували цю виборчу кампанію від першого до останнього дня. Буквально напередодні дві ніби солідні агенції, Київський міжнародний інститут соціології і Соціологічний центр Разумкова, подали результати опитувань, які різнилися на 11 відс. Тому інтрига зберігалася до останнього моменту. І справді бачимо несподіванки: за партійними списками „Слуга народу“ дістала 42 відс. голосів, „За життя“ – 11.5 відс., „Європейська солідарність“ – 8.9 відс., „Батьківщина“ – 7.6 відс., а п'ятою все ж виявилася не „Сила і честь“, а таки „Голос“ Святослава Вакарчука, з 6.3 відс. одержаних голосів.

У мажоритарних округах „Слуга народу“ дістала також значну перевагу, отож ця фракція загалом нараховуватиме 250 депутатських мандатів – тобто потрібну для ухвалення законопроектів більшість. Хто ці „мажоритарники“, до яких суцільних прошарків належать, як вони перемогли – це дуже цікава тема. „За життя“ матиме 37 мандатів, „Європейська солідарність“ – 25, „Батьківщина“ – 23, „Голос“ – 18.

Що було характерним для цих виборів? Передусім – пасивність громадян. З 29 млн. виборців проголосувало лише 49 відс., це найнижчий показник за всі незалежні роки. Літо – не найкращий час для виборів, багато людей – понад 7 млн. – перебувають поза межами країни. Можливо, політтехнологи „Слуги народу“ саме на це й розраховували. Тим не менше – загальна атмосфера була напружена. Протягом липня сталося 4,000 порушень виборчого законодавства. У день виборів тільки в столиці їх зареєстровано 600. Це незаконна агітація, фальшиві бюлетені, підкупи. У Бахмуті, місті Донецької області, наприклад, лічильна комісія ще до моменту відкриття дільниці поїдписувала порожні бюлетені, таким чином намагаючись збільшити відсоток голосів, поданих за Опозиційну платформу В. Медведчука і В. Рабиновича.

Варта уваги та обставина, що на закордонних виборчих дільницях найбільше голосів подано за „Європейську солідарність“.

Що ж далі? 30 наступних днів відведено на створення парламентської коаліції, 60 днів – на формування нового Кабінету міністрів. З коалі-

цією Україна ніяк не може вийти на ясну дорогу. Її вимагає Конституція, однак, Венеційська комісія давно радить вдосконалити це положення. Насправді коаліція необхідна лише для двох речей – для обрання прем'єр-міністра і членів Кабінету. Надалі ж депутати повинні мати волю для виявлення власної позиції і законодавчої ініціативи. Це так скрізь у світі.

Тим часом подібного до того, що Президент В. Зеленський хоче якомога тісніше унезалежити депутатів, бо вже наприкінці дня виборів повідомив, що першим законом нової Верховної Ради буде скасування депутатської недоторканості. В українських умовах нерозвинутої демократії і низької політичної культури це нестиме небезпеку: позбавлені законного імунітету, депутати опиняться під маніпулятивним тиском.

Було б занадто риторичним запитанням – яку долю готує Україні парламентська коаліція, якщо її очолить „Слуга народу“? Тому що вже до цих виборів сталося багато такого, що підказує досить однозначну відповідь.

Почнімо з прикрого для України дня 25 червня, коли Парламентська Асамблея Ради Європи, промінявши принципи на гроші, повернула до свого складу делегацію Росії – країни-агресора, злісного порушника міжнародного права, загарбника українського Криму і розпалювача війни на Донбасі. Українські парламентарі в ПАРЕ з протесту залишили Страсбург, але в Києві Президент В. Зеленський так і не знайшов часу зустрітися з ними. А йдеться про надзвичайне: Українська держава – суб'єкт чи тільки об'єкт в міжнародній політичній грі?

Не дивно, що український Міністер закордонних справ Павло Клімкін добровільно зрікся, також з протесту, свого крісла. Ось його застереження, проігноровані президентом: „Найгірше буде, якщо Росія та Європа вирішать, що вони можуть домовитися за нашою спиною і спробують на'язати нам чужу стратегію і тактику. Вже тепер у кулуарах можна чути розмови, що Україна є спільним сусідством України та Європи, тому мають бути й спільні дії. Насправді дії будуть російські, а Європа буде спостерігати. На жаль, недосвідченість нової команди цьому сприяє, а економічного маневру в нас майже нема. Й от ми не встигнемо озирнутися, як відверту капітуляцію нам представлять як довгоочікувану перемогу...“.

І вже представляють. За наказом Президента В. Зеленського українське військо залишило Станицю Луганську, у боях за визволення якої в серпні 2014 року віддали життя 68 патріотів-воїнів. З поглядом військових, колишніх добробатівців, волонтерів цей наказ ніщо інше, як крок до зради.

Ще один вияв фальшивої миролюбності В. Зеленського: він заборонив уже традиційну військову параду у Києві на День Незалежності, чим викликав гостре невдоволення не лише в армійських середовищах, але загалом у спільноті. В умовах війни і невідступності московського окупанта ця парада слугує свідченням непереможності української зброї і незнані ніколи раніше поваги і любові українського народу до свого війська.

Або візьмімо баждужість президента до долі української мови. Коли „опобльоківці“ Юрій Бойко, В. Рабинович, Євген Мураєв подали до Конституційного суду вимо-

гу скасувати недавно ухвалений закон про українську мову і її значення як державної, В. Зеленський ні словом не зареагував на це блюзнірство україножерів. Так само без жодної реакції залишилася ганебна заява голови президентського Офісу Андрія Богдана, що українська мова природна для кількох західних анклавів, решту ж території України не слід позбавляти російської мови, бо там, зокрема на Донбасі, вона, на думку цього невігласа, нібито автентична й повинна дістати статус регіональної. Та чи згодом він не скаже те саме про Одещину, Миколаївщину, Херсонщину?

І відомо, чому мовчить президент – тому, що до самих виборів він чувся одним з російськомовного „населення“ в Україні і своєю російськомовну сценічну продукцію творив також для Росії. Тому що в його наївному баченні Росія – не ворог, не окупант, і знову й знову повторювана Володимиром Путіним антиісторична вигадка, нібито росіяни і українці – „один народ“, у В. Зеленського не викликає ніяких сумнівів. Відразу після закінчення виборів він знову повторив те, що стане для нього фатальною помилкою, – що сподівається на конструктивний діалог з В. Путіним. Тобто ця позиція нічим не різниться від пропутінської діяльності В. Медведчука, Ю. Бойка, В. Рабиновича, котрі, озброївшись депутатськими мандатами, от-от люто вчепляться в горло українській державі.

Ось не вдалося кремлівській агентурі влаштувати телеміст між Києвом і Москвою, то наступного дня на поклін до Кремля поїхали Ю. Бойко і В. Медведчук, не ставлячи при цьому до відома Президента В. Зеленського. А він далі мов-

чить, не бачить, що діється, не розуміє, що ці вороги української держави в нього на очах перебирають владу в країні.

Саме з таким природним для нього малоросійським сприйманням дійсності В. Зеленський дурить і себе, і своїх прихильників марною надією на порозуміння і замирення з Росією. Хоч, як і слід було чекати, його телефонічна розмова з В. Путіним з приводу звільнення з російської тюрми українських військових моряків закінчилася нічим. З одного боку, кремлівська пропаганда зображає перемогу В. Зеленського як доказ відмови українського суспільства від ідеалів і здобутків Револуції Гідності, з іншого – не має найменшого наміру підтримати його, бо В. Путінові сильна влада в Києві не потрібна, його метою є підштовхування української держави, руками самих українців – якщо проклятого зрадника В. Медведчука взагалі можна вважати українцем – до прірви, аби відтак знайти зручний привід зіштовхнути її туди.

Коментуючи пацифістські уявлення В. Зеленського, київський політолог Кирило Сазонов вжив дуже точний образ. Президент України веде себе щодо В. Путіна як немудрий зайчик щодо вовка. Зайчик гадає, що коли буде дуже чемний, то вовк його не з'їсть.

Від чого свідомому українству негайно слід шукати надійних запобіжників? Від страшного згвалтування демократичного принципу народного волевиявлення. Ця „зелена“ влада, судячи з її перших заяв і кроків, буде діяти мовби від імени більшості, за біблійним – „сліпці сліпих провадять“. І коли всі разом опиняться в ямі, не буде кого звинувачувати.

Крайова Пластова Старшина оголошує, що **XXXVII Крайовий Пластовий З'їзд в США**

**відбудеться 28-29 вересня 2019 року
в Центрі Української Спадщини «Союзівка»
в Кергонксоні, Н.Й.**

**Крайовий З'їзд УПС відбудеться
в п'ятницю ввечері, 27-го вересня 2019 року.**

Реєстраційні матеріали будуть вислані електронно
і будуть доступні на пластовій мережі США
www.plastusa.org.

Кати лютували...

(Закінчення зі стор. 6)

шук свідчив, що після розстрілу С. Абрамович вантажив до авта два-три мішки речей і віз додому. С. Абрамович вибивав наганом у розстріляних золоті зуби і коронки, загортав у папір і клав до кишені. С. Абрамович і Г. Петров розстріляним жінкам до піхов

вставляли трубки і ложки. У 1939 році було встановлено, що керівник розстрільної бригади С. Абрамович привласнив гроші репресованих у сумі 42,495 карбованців.

Військова колегія Верховного суду СРСР 18 квітня (в інших джерелах – 6 лютого) 1941 року засудила С. Борисова-Лендермана на вісім років таборів, О. Томина і С. Абрамовича на шість років, Л. Щербину на три роки, а М. Зудина на три роки умовно.

Однак вироки вони не відбули. Почалася війна з Німеччиною і їх послали на фронт. С. Абрамович від 1943 року служив водієм і мав нагороди, О. Тomin потрапив на фронт в серпні 1942 року і дослужився до посади заступника начальника Управління контррозвідки 1-го Білоруського фронту. С. Борисов-Лендерман від 1943 року служив „за спеціальністю“ — в особливих відділах НКВД.

Це дуже добре, що К. Богуславський розповів в Росії про звірства НКВД, тому що вихованець цієї каральної системи Володимир Путін всіляко вигороджує катів. Я вже читав в архівах КГБ про уманську катівню і у 2001 році розповів про неї у книжці „1937“, виданій у Львові з підтримкою Фундації ім. Івана Багряного. До розповіді К. Богуславського хочу додати біографії катів, тому що у 2018 році видав у Львові довідник „Списки службовців НКВД в Україні (1935-1959)“ і вони там є.

У справі ч. 912617, яку я читав,

сказано: в Уманському окружному відділі НКВД влаштували „лабораторію“, у якій тортували в'язнів. Г. Петров бив їх по черзі ніжкою від столу, а інші в цей час „качали гас“ – стояли під стінами і робили безупинні присідання або повзали по підлозі. На померлих від тортур судовий медичний експерт Лебедев виписував довідки про смерть з вигаданих хвороб. Вчили катів „фахівці“ з Києва – Райхман і Бабич. Один з катів – Антон Данилов у 1959 році був заступником начальника Управління КГБ у Львівській області.

Ось життєписи кількох з них:

Капітан державної безпеки Борисов-Лендерман, Соломон Ісайович, єврей, народився в 1899 році. Проходження служби: на 9 лютого 1936 року – Київська область. Засуджений 6 лютого 1941 року на вісім років позбавлення волі, але 21 січня 1943 року висланий на фронт. Помер в 1955 році.

Томин, Олександр Сократович, українець, народився в 1901 році. Служив у Київській області і Молдавській АРСР. Арештований 3 вересня 1938 року і засуджений 6 лютого 1941 року Військовим трибуналом НКВД Київського округу на шість років. 13 серпня 1942 року висланий на фронт, був заступником начальника відділу контррозвідки „Смерш“ Білоруського фронту. Майор. Мав ряд нагород.

Щербина, Леонід Семенович, українець, народився в 1901 році. В органах НКВД з 1931 року (Київська область). Військовий трибунал військ НКВД засудив його 6 лютого 1941 року на три роки ув'язнення.

Бабич, Ісай Яковлевич, єврей. Народився в 1902 році в Бериславі Херсонської губернії. Служив у Миколаєві, Балті, Харкові, Вінниці, Одесі. У Києві виконував обов'язки начальника Управління НКВД в 1938 році. Дослужився до звання генерал-лейтенанта, мав багато нагород. Помер 9 грудня 1948 року в Москві.

Рейхман, Лев Йосифович, єврей, народився 1901 року Чернігові. Член ВКП(б) з 1920 року. Проходження служби: на 8 січня 1936 року – Центральний апарат НКВД УРСР, начальник відділу оборонної промисловости НКВД СРСР, арештований 24 жовтня 1938 року, засуджений 25 січня 1940 року до розстрілу, страчений 26 січня 1940 року в Москві. Звання майор держбезпеки. Орден Червоної Зірки у 1937 році.

Не варто думати, що в СРСР виправляли злочинність НКВД. Просто виконавці Великого терору зробили своє і мусили піти у забуття. Був арештований і розстріляний керівник НКВД Микола Єжов, його замінив Лаврентій Берія. І йому, і Сталінові був потрібен гнучкіший і розумніший апарат НКВД. Старі кадри знищили, замість них прийшли випускники вищих шкіл і військові, готові до праці з ідеологічно сильними арештантами.

Терор не припинився. Він набрав інших форм. І мав інших виконавців. При цьому нерозстрілювані арештанти стали безкоштовною робочою силою і це теж було вигідно владі. Лише за 1941-1944 роки будівельні організації НКВД виконали 15 відс. всіх будівельних робіт в СРСР.

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо

сумлінно, скоро і на час та

з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ

645 W. 1st Ave.

Tel.: (908) 241-2190

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1916 Welsh Rd., Unit 3

Tel.: (215) 969-4986

(215) 728-6040

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ

У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

VARSHAVSKY MONUMENTS

862-812-7086

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту

Індивідуальний дизайн

Гравірування на граніті

Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

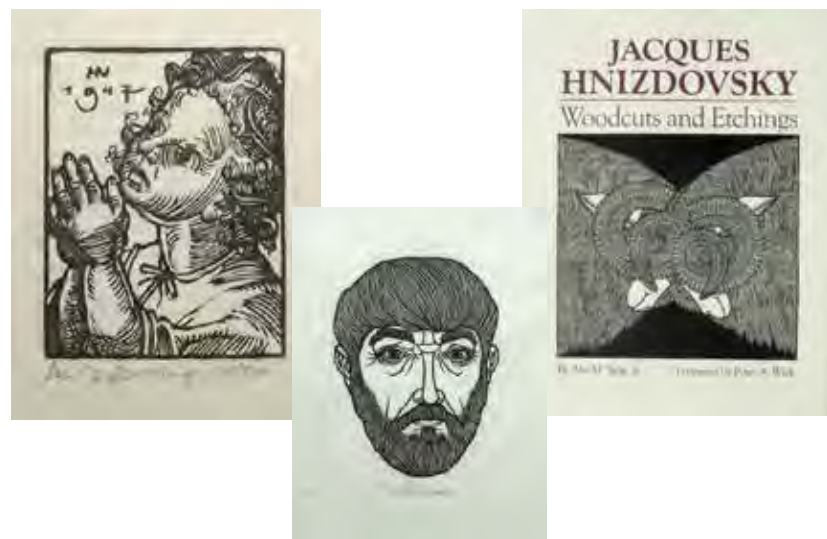
ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія **William Greenbaum Fine Prints**

є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 25 творів підписаних Я. Гніздовським.

Також хочемо купити ще більше його

відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ

www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на

wng@greenbaumprints.com

або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints

98 South Street

Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: **International Fine Print Dealers Association**

Після зради в ПАРЕ...

(Закінчення зі стор. 10)

просунути і „свою” резолюцію. Росіяни хотіли протягнути улюблену тему про „неонацистів” в Україні, загорнувши її в правильну обгортку „про боротьбу із ксенофобією, агресивним націоналізмом та пов’язаною з ним нетерпимістю”. Втім, маніпулятивний текст резолюції з такою назвою від російських авторів не знайшов підтримки в сесійній залі в Люксембурзі.

Хоча, текст резолюції ще був „квіточками” у порівнянні з „аргументами”, які російська сторона активно використовувала під час дебатів, передусім щодо пов’язаних з Україною питань. Здавалося, російські депутати просто

забували, що вони виступають не в Держдумі чи на кремлівському ТБ. Один російський народний обранець ніс маячню про об’єкти біологічної зброї НАТО в Криму в минулому, інша депутатка з космосу бачила обстріли на Донбасі, ще одній – ввижались українські снаряди з надписами „дітям Донбасу”.

ПА ОБСЕ vs ПАРЕ

Російська делегація прогнозовано проголосувала проти Люксембурзької декларації та її резолюцій. А пропагандистська машина Кремля запрацювала знову на повну потужність, пояснюючи ситуацію своєму населенню звичним російським Д’Артаньяном, навколо якого усі погані люди.

Звичайно, рішення ПА ОБСЕ є необов’язковими і мають рекомендаційний характер, передусім

для виконавчого виміру ОБСЕ (Ради міністрів). Зрозуміло, що і будь-які рекомендації для Росії – ніщо, особливо на тлі ігнорування агресором обов’язкових рішень міжнародних організацій та судів.

Втім, найважливішим є те, що на щорічній сесії ПА ОБСЕ була продемонстрована міжнародна солідарність з Україною. Що Україна все ж не одна в протистоянні російському агресорові, хоч як хотіла б показати зворотне кремлівська пропаганда після тріумфу РФ у ПАРЕ.

І також хочеться вірити, що прийняття усіх цих резолюцій в Парляментській Асамблеї ОБСЕ стало можливим не тому, що в цій організації росіяни не заборгували зі своїми внесками.

Василь Короткий,
Відень

Роздуми після візиту...

(Закінчення зі стор. 7)

України у війні, розв’язаній Росією. Президентові В. Зеленському здається, що Росія не прагне до тотального панування. Він розглядає цивілізаційний російсько-український конфлікт лише як суперечку з неприємним сусідом.

Також схоже на те, що для Президента В. Зеленського українська мова не виступає основою національної ідентичності, не зважаючи на те, що понад 80 відс. населення України складають етнічні українці. Йому йдеться здебільшого про гібридну ідентичність двох народів зі „спільною історією”. А всі деформації українського суспільства зовсім не є наслідком царської та комісарської соціальної інженерії, що здійснювалася завдяки невимовному імперіялістичному гнітові і насильству.

ЛУК першою в діяспорі підняла

тривогу щодо маріонеткового промосковського режиму В. Януковича й мобілізувала канадців на підтримку української громадянської опозиції. Тоді, як і зараз, ми чули подібні зобов’язання щодо спільних західних цінностей та інвестиційних можливостей. З погляду ЛУК проблемою є те, що ми досі не почули від нового президента особистого зобов’язання досягти цілей, визначених Революцією Гідності. Натомість на заходах у Торонто ми чули високоставлених урядовців з Європи, США і Канади, які набагато частіше згадували про досягнення Революції Гідності, ніж це робили Президент В. Зеленський та його делегація.

Українці продовжують воювати за свою незалежність. Росія, як окупант, наполягає на умовах миру, відповідних своїй агресивній стратегії гібридної війни: щоб домінувати в Україні не лише на фронті, але також із середини, в тилу. Революція Гідності винесла на порядок денний важливі довгострокові цілі, що

визначатимуть перемогу України в цій боротьбі. Подібно до того, як українці були вирішальним чинником розпаду СРСР, так і теперішнє прагнення України до зрілої національної державності спричинятиме знищення імперських амбіцій Росії.

Тому ми не будемо закривати очі на всі применшення Президентом В. Зеленським реального впливу Революції Гідності. Замість цього він, вдаючись до озвучення невиразних банальностей, намагався представити їх в якості тез власної політики. Однак зараз не час для двозначностей. Росія активно використовує взаємні непорозуміння і невдоволення між партнерами України на міжнародній арені. Тому Україні сьогодні, як ніколи, потрібен головнокомандувач і державний діяч, який буде захищати національні інтереси й чітко артикулювати це українському народові, друзям України та

її ворогам.

Оскільки наша організація святкує своє 70-річчя, варто відзначити, що з моменту заснування у 1949 році, тоді це була Канадська Ліга Визволення України, а від 1991 року ЛУК, ми будемо надалі сприяти розвиткові канадських цінностей й ділитися нашою українською культурною спадщиною з іншими нашими канадцами. Ми працюватимемо для того, щоб надавати українцям ефективну підтримку у справі побудови безпечної, демократичної, суверенної і неподільної, незалежної, процвітаючої української національної держави. Саме в рамках цих цілей ЛУК готовий підтримувати політику Президента В. Зеленського та його адміністрацію.

Роман Медик,
президент Ліги Українців Канади
Торонто

Ділимося сумною вісткою, що відійшов у вічність наш найдорожчий муж, тато, дідусь, швагер, вірний син України

СВ. П.

МИХАЙЛО ЗВАРИЧ

народився 19 січня 1926 року в селі Осталовичі, Львівської області в Україні.

У глибокому смутку залишилися

- дружина - Стефанія з дому Мелничук,
- син - Роман (народний депутат України) з дружиною Світланю і сином (внуком Покійного) Богданом та внуком (правнуком Покійного) Пилипом,
- син - Ігор з дружиною д-р Мартою та дітьми (внуками Покійного) Вікторією, Ніною та Максимом,
- племінниця - Галина Пелех з мужем Ярославом і дітьми Оксаною та Ігорем,
- племінниця - Іванна Змисна,
- племінниці - Маруся і Петруся, доньки покійного брата Івана,
- дружина покійного швагра Карла Мелничука - Франка з родиною,
- швагро - Василь Мелничук з дружиною Лусею та родиною,
- свати - Оксана та Олег Лопатинські з родиною,
- та ближча й дальша родина в Україні та поза нею.

Михайло був членом багатьох українських організацій, зокрема Організації Українських Націоналістів (ОУН). Ще в Німеччині був членом Пласту. В Америці Михайло був довголітнім головою Спілки Української Молоді (СУМ) в Йонкерсі. Був членом та згодом очолював Організацію Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) в Йонкерсі. Був членом Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), довголітнім головою Батьківського Комітету Школи Українознавства в Йонкерсі, та членом Українського Народного Союзу (УНС).

Вічна Йому пам'ять!

В П'ЯТНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
найдорожчого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДУСЯ
3 серпня 2004 року

СВ. П.

О. МІТРАТА

ЕВСТАХІЯ-ОСТАПА ГОШУЛЯКА

довголітнього сотрудника
при катедральному храмі св. Йосафата в Торонто

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
будуть відслужені:

- у катедрі св. свц. Йосафата в Торонто;
- у церкві в Івано-Франківську;
- у церкві свв. апостолів Петра і Павла в Чорткові;
- у церкві св. о. Николая в Торонто.

Прошу ласкаво о молитви за спокій душі.

Дружина ДАРІЯ, ДІТИ, ВНУКИ І ПРАВНУК ІЛЛЯ

LYTWIN & LYTWIN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Працюємо для української громади з 1951 року!

Короткостроковий грошовий рахунок

2.12%

APY*

Високі відсотки

Money Market

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson,
NY12446
Tel: 845-626-2938

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГБОРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

БЕЗКОШТОВНО:
1-888-SELFREL

*APY - Відсоток у річному відношенні з денно нарахованою дивідендою. Мінімальна сума на відкриття Money Market рахунку \$2,500.00. До шість виведень з рахунку в місяць. Мінімальна сума виведення - \$500.00. Дивіденда виплачена місячно та може бути змінена в будь який час.

Україна доводить...

(Закінчення зі стор. 1)

(понад 62 відс.), електорат України довів, що вони серйозно ставляться до виконання свого громадянського обов'язку.

Дострокові парламентські вибори 2019 року стали важливим кроком у консолідації демократії в Україні. Враховуючи, що ці вибори відбувалися в складному політичному та безпековому

середовищі, Центральна виборча комісія доклала всіх зусиль для проведення виборів по всій країні. Через незаконну анексію Криму Російською Федерацією і військові дії, що тривають на Донбасі і підживлюються Росією, вибори не проводилися в деяких округах Донецької та Луганської областей, а також на незаконно окупованому Кримському півострові. УККА відзначає неупереджені та ефективні дії Центральної виборчої комісії України, якій вдалося

мобілізуватися в такий короткий період часу та забезпечити проведення 21 липня позачергових парламентських виборів.

УККА підтримує український народ у його прагненні до демократичної, територіально цілісної та об'єднаної України і бажає новообраному Парламентові відстоювати інтереси своїх громадян і провести ключові реформи для забезпечення територіальної цілісності, зміцнення демократії, боротьби з вкоріненою корупцією

та наближення України до Євроатлантичної спільноти.

І, нарешті, УККА висловлює щирі подяки своїм міжнародним спостерігачам за їх активну роботу на виборах – багато хто з них вже втретє цього року добровільно віддали свій час і власні кошти щоби бути членами нашої місії зі спостереження за виборами. Їх прихильність та відданість принципам демократії та Україні заслуговують на визнання і похвалу.

Катастрофа рейсу...

(Закінчення зі стор. 5)

часово окуповану територію сходу України.

Станом на травень 2018 року слідство повністю встановило причини катастрофи рейсу МН17 і коло причетних осіб.

Ще з того моменту, як 28 вересня 2016 року Об'єднана Слідча Група з розслідування причин катастрофи рейсу МН17 представила громадськості перші результати кримінального розслідування, які прямо звинувачують Росію в збитті пасажирського літака, Кремль проводить інформаційну кампанію з дискредитації цих результатів, спотворюючи характер і статус встановленої слідством інформації. Російські медіа та високопосадовці стверджують, що „озвучені результати розслідування – це лише одна із версій, з якою багато експертів не згодні”. Також росіяни заявляють, що висновки слідства мають „попередній характер”, тобто, можуть бути змінені в міру надходження нової інформації.

Всі ці твердження є брехнею. Сьогодні вже не існує „різних версій катастрофи”, оскільки міжнародним слідством визначені всі причини загибелі рейсу МН17. Встановлений тип ракети, місце її запуску, походження зенітно-ракетної установки „Бук”, маршрут її доставки і виведення. Також достовірно визначено коло підозрюваних осіб.

Тобто, всі озвучені слідством дані є встановленими фактами з незаперечною аргументацією і доказовою базою. Крім того, голландські слідчі неодноразово заявляли, що вже не існує будь-якої додаткової інформації, яка могла би змінити висновки комісії про причини катастрофи рейсу МН17.

Наразі триває процес збору доказів і остаточного визначення ступеня провини всіх достовірно встановлених підозрюваних осіб.

19 червня Об'єднана Слідча Група назвала імена чотирьох людей, яких підозрюють у причетності до збиття літака. Це:

- Ігор Гіркін (Стрелков) – полковник ФСБ Росії у відставці, колишній „міністер оборони” так званої „ДНР”;

- Сергій Дубинський, відставний офіцер ГРУ збройних сил РФ;

- Олег Пулатов, підполковник запасу повітряно-десантних військ збройних сил РФ;

- Леонід Харченко, громадянин України, командир розвідувального підрозділу „ГРУ” так званої „ДНР”.

Прокуратура Нідерландів також видала міжнародні накази на арешт підозрюваних, а Служба безпеки України оголосила підозру чотирьом фігурантам справи.

Як заявив представник прокура-

тури Нідерландів Фред Вестербеке, відповідно до угоди між Австралією, Нідерландами, Україною, Малайзією та Бельгією, переслідування підозрюваних буде відбуватися відповідно до нідерландського законодавства, а справу слухати ме нідерландський суд, який розпочнеться у березні 2020 року.

Крім того, Ф. Вестербеке зазначив, що Росія вже понад рік відмовляється відповідати на запитання щодо катастрофи.

Варто сказати, що значний внесок у встановленні слідством істини щодо рейсу МН17 роблять журналісти-дослідники з організації Bellingcat, The Insider і Вашингтонського бюро McClatchy, які займаються розслідуваннями з відкритих джерел. Вони аналізують фотографії, відео, супутникові знімки, акаунти в соціальних мережах та іншу інформацію з інтернету.

Паралельно з офіційним слідством у Bellingcat встановили номер ЗРК „Бук”, з якого збили літак МН17, військову частину, до якої він належав, маршрут пересування ракетної установки, його супровідні транспортні засоби, а також ідентифікували коло причетних до катастрофи осіб.

Експерти Bellingcat співпрацюють з Об'єднаною Слідчою Групою і передають їй усю виявлену інформацію. За словами Еліота Гігінса, засновника цієї спільноти журналістів, їх висновки збігаються з висновками Об'єднаної Слідчої Групи.

Доречно нагадати, що Росія заявляє, нібито „Україна не повинна входити в Об'єднану Слідчу Групу, оскільки є зацікавленою стороною. В свою чергу, Москва не може визнати результати офіційного розслідування, оскільки Росія не входила в Об'єднану Слідчу Групу”. Так, у своїх постійних спробах дискредитувати слідство та уникнути відповідальності, Кремль спотворює положення міжнародного законодавства щодо розслідування авіакатастроф. Насправді, у відповідності до міжнародного законодавства, в Об'єднану Слідчу Групу мають входити: країна, на території якої сталася подія; країна, громадяни якої постраждали; країна походження авіакомпанії. Окремо залучаються експерти з розшифрування даних „чорних скриньок” та представники виробника літака. Крім того, країна, на території якої сталася подія, має право очолити слідчі дії. Але Україна добровільно передала Нідерландам технічну частину розслідування і головну роль у кримінальному розслідуванні, щоб не бути звинуваченою у заангажованості.

Очевидно, що Росія не відповідає жодному з критеріїв міжнародного законодавства, аби мати право бути у складі Об'єднаної Слідчої Групи. Її заяви щодо „невизнання результатів розслідування” є лише елементом пропаганди.

Ще однією спробою уникнути відповідальності є заяви Кремля про те, що „провина за катастрофу лежить на Україні, оскільки вона не закрила небо над зоною бойових дій”. Більше того, російські медіа пишуть, що „не так важливо, хто збив літак МН17, а важливо, що Україна не закрила небо”.

Але вже в першому звіті Об'єднаної Слідчої Групи сказано, що норми ІКАО не вимагали від України повністю закрити небо, а підвищення Києвом нижнього порога дозволеної висоти для польотів цивільної авіації до 9.75 кілометрів відповідають вимогам міжнародного права. Катастрофа літака відбулася на висоті 10,058 метрів.

Крім того, є ще один важливий момент, про який ніколи не говорить Москва. Норми ІКАО вимагають від країн повідомляти про розгортання своїх систем протиповітряної оборони (ППО) в зонах польотів цивільної авіації. Чи то збройний конфлікт, чи військові навчання, завжди держава, яка приводить протиповітряну оборону в бойову готовність, має закрити небо в зоні її дії, попереджаючи про це ІКАО. Той факт, що Росія не попередила ІКАО про активність своєї протиповітряної оборони в зоні польотів цивільної авіації, покладає на неї відповідальність за незакрите небо над Донбасом 17 липня 2014 року.

Незважаючи на те, що Москва постійно декларує свою „готовність сприяти” слідству у справі про катастрофу рейсу МН17 і „надавати будь-яку необхідну допомогу”, в дійсності все відбувається навпаки.

Ще 30 липня 2015 року Росія в Раді Безпеки ООН наклала вето на проект резолюції про створення міжнародного трибуналу для притягнення до кримінальної відповідальності винних у катастрофі рейсу МН17. З 15 країн-учасниць Ради Безпеки ООН Росія єдина проголосувала „проти”. Позицію Москви неможливо пояснити інакше, окрім як спробою захистити винуватців катастрофи від кримінальної відповідальності.

Голова Ради безпеки на транспорті Нідерландів Тіббе Яустра також заявляв про спроби Росії перешкодити слідству: „Щоразу росіяни приходять з новими історіями і новими доповідями. У мене склалося враження, що вони намагаються забракувати звіт, і не важливо, з якої причини. Росіяни протягом одного тижня двічі або тричі змінювали свою позицію”.

Крім того, із самого початку розслідування підконтрольні Москві бойовики так званої ДНР перешкоджали голландським слідчим виконувати свою роботу, бльокуючи їм доступ до місця падіння літака. У звіті Ради національної безпеки Нідерландів є відомості про те, що в деяких тілах

загиблих на борту рейсу МН17 були виявлені хірургічні скоби, що свідчить про спроби бойовиків витягти з тіл ракетні елементи ураження.

Після презентації 24 травня 2018 року Об'єднаною Слідчою Групою проміжних результатів розслідування Сполучені Штати Америки та Європейський Союз закликали Росію визнати свою провину у загибелі пасажирського лайнера. Крім того, США закликали Росію поважати і виконувати Резолюцію ч. 2166 Ради Безпеки ООН від 2014 року, яка зобов'язує усі країни повною мірою співпрацювати зі слідством для встановлення та притягнення до відповідальності причетних осіб. У Державному департаменті США тоді заявили: „Настав час для Росії припинити брехню і пояснити свою роль у збитті літака”.

В свою чергу, уряди Нідерландів та Австралії виступили зі спільною заявою, у якій відповідальність за знищення рейсу МН17 покладається на Росію.

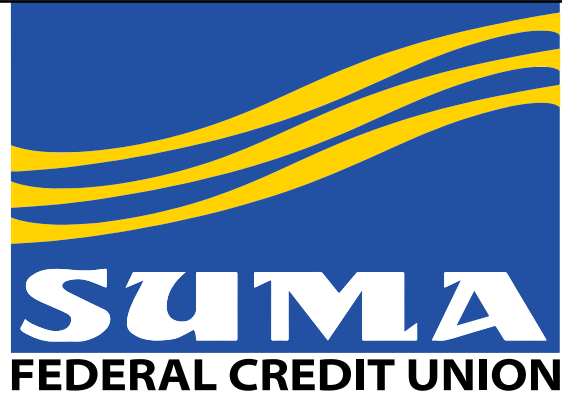
8 липня 2019 року в Києві пройшов саміт Україна-ЕС, в підсумковій заяві якого керівництво інституцій Європейського Союзу та Президент України Володимир Зеленський нагадали, що 17 липня виповнюється п'ять років з дня катастрофи рейсу МН17, яка забрала життя 298 осіб, і наголосили: „Ми очікуємо дієве притягнення до відповідальності винних у цій трагедії та закликаємо Російську Федерацію визнати свою відповідальність і співпрацювати повною мірою з тим, щоб відновити справедливість”.

„У цьому контексті Україна та ЕС вітають оголошення 19 червня в Нідерландах Спільною слідчою групою кримінальних обвинувачень проти чотирьох осіб, закликають Росію до повної співпраці з триваючим слідством і висловлюють свою впевненість у незалежності і професіоналізмі подальших юридичних процедур”.

На превеликий жаль, катастрофа авіалайнера „Boeing 777-200ER” авіакомпанії Малайзійських міжнародних авіаліній стала продовженням розпочатої „гібридної” (асиметричної) збройної агресії РФ проти України, яка через трагедію рейсу МН17 торкнулася багатьох країн світу. Безвідповідальність та безкарність за здійснення цього та інших злочинів тільки формують умови зростання нової агресії, проявів впевненості у вседозволеності, а також можливостей появи нових катастроф. Прикро, що це не усвідомлюється сучасним політичним керівництвом Росії.

Полковник Андрій Ординович – військовий аташе і тимчасово виконуючий обов'язки аташе з питань оборони, Посольство України в Сполучених Штатах Америки.

ПРЕДСТАВЛЯЄМО...

SUMA LoanPay

Потрібна Вам
гнучкість
при оплаті
кредиту!

Сплачуйте свої кредити у СУМА своїми дебетовими картками та рахунками з інших банків за допомогою сервісу SUMA LoanPay, який є зручним способом здійснення одноразових, повторюваних або автоматичних платежів через комп'ютери, мобільні пристрої або особисто.

SUMA LoanPay - це легкий спосіб оплатити кредит у СУМА за допомогою рахунків іншої фінансової установи.

Щоб зареєструватися, шукайте

Login to SUMA LoanPay
Pay with Bank Account or Debit Card

на домашній сторінці СУМА

ПІДПИШІТЬСЯ НА ПОСЛУГУ LOANPAY НА WWW.SUMAFCU.ORG

Наші зручно розташовані філії до Ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 3
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Відвідайте нас онлайн www.sumafcu.org